

17/12/99

ελάχιστο τα μειονεκτήματα που συνδέονται με το μικρό μέγεθός της. Θα ενισχυθεί σημαντικά το διεθνές οικονομικό βάρος της Ελλάδος. Με την ένταξή μας στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα ενισχυθεί αποφασιστικά η διεθνής θέση της χώρας μας, που καθίσταται πλέον παράγοντας σταθερότητας, ανάπτυξης και ειρήνης στην περιοχή και το διαπιστώσαμε αυτό και πολύ πρόσφατα μάλιστα.

Η είσοδος στην ΟΝΕ δεν αποτελεί πανάκεια και δεν θα δώσει αυτόματα απαντήσεις και λύσεις σε όλα μας τα προβλήματα. Ούτε η είσοδος στην ΟΝΕ μπορεί να αποτελεί το γεγονός στο οποίο εξαντλείται το όραμά μας και το όραμα του ελληνικού λαού. Η είσοδος στην ΟΝΕ βελτιώνει όμως σίγουρα τις προϋποθέσεις για να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις του παγκόσμιου ανταγωνισμού και για να δώσουμε από πολύ καλύτερη θέση και να κερδίσουμε τη μάχη για την Ελλάδα της νέας εποχής, την Ελλάδα της ευημερίας, της κοινωνικής αλληλεγγύης, της παιδείας, του πολιτισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 1999, πριν από ένα χρόνο, σ' αυτήν την Αίθουσα είχε υπογραφμιστεί η καθοριστική του σημασία για τη σύγκλιση της οικονομίας μας και την είσοδο στην ΟΝΕ. Τότε οι στόχοι και οι δυνατότητες του προϋπολογισμού αυτού, του 1999 δηλαδή, είχαν αμφισβητηθεί από την Αντιπολίτευση.

Θα μου επιτρέψετε λοιπόν να κάνω μια πολύ σύντομη αναφορά στην εκτέλεση του προϋπολογισμού του 1999. Η δημοσιονομική διαχείριση του 1999 οδήγησε σε αποτελέσματα ευνοϊκότερα ακόμη και από τις αρχικές προβλέψεις του προϋπολογισμού. Συγκεκριμένα, όπως είπα το έλλειμμα διαμορφώνεται φέτος στο 1,5 του ΑΕΠ, βελτιωμένο τόσο σε σχέση με το 1,9 που προβλεπόταν στον προϋπολογισμό όσο και σε σχέση με το 2,1 που προβλεπόταν στο πρόγραμμα σύγκλισης.

Τα συνολικά έσοδα της γενικής κυβέρνησης εκτιμάται ότι θα αυξηθούν το 1999 με αριθμό 6,6%, με αποτέλεσμα να αντιπροσωπεύουν το 39,3% του ΑΕΠ, όσο ήταν και το 1998.

Η εξέλιξη θεωρείται ιδιαίτερα ικανοποιητική, αν λάβουμε υπόψη την αναμενόμενη μείωση του ρυθμού αύξησης των εσόδων από την άμεση και έμμεση φορολογία λόγω των πρόσφατων φορολογικών ελαφρύνσεων, οι οποίες χορηγήθηκαν κατά ένα μέρος αναδρομικά.

Τα έσοδα της γενικής κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕΠ φθάνουν σήμερα στο 84,7% του κοινοτικού μέσου όρου, ενώ το 1993 έφθαναν στο 76,9% του κοινοτικού μέσου όρου. Η προσέγγιση του κοινοτικού μέσου όρου κρίνεται ως θετική εξέλιξη, αφού κατά το μεγαλύτερο μέρος οφείλεται στην διεύρυνση της φορολογικής βάσης και στη σύλληψη φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής.

Η σχέση μεταξύ έμμεσων και άμεσων φόρων έχει βελτιωθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια. Το 1990 ο λόγος αυτός ήταν 30,5% για τους άμεσους φόρους προς 69,5% για τους έμμεσους φόρους. Το 1999 η σχέση αυτή έχει ως εξής: Είναι 39,2% για τους άμεσους φόρους, προς 60,8% για τους έμμεσους φόρους. Εμφανίζεται δηλαδή μια μετατόπιση περίπου δέκα εκατοστιαίων μονάδων υπέρ των άμεσων φόρων. Αυτό σημαίνει ότι η συμμετοχή της άμεσης φορολογίας συγκλίνει όλο και περισσότερο προς τον αντίστοιχο μέσο όρο των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δείχνει ταυτόχρονα την αυξανόμενη συμμετοχή στα φορολογικά βάρη των ατόμων με υψηλότερα ή υψηλά εισοδήματα. Ανάλογη θετική προσαρμογή παρατηρείται και στο σκέλος των δαπανών που αναμένεται να διαμορφωθούν στο 38,9% έναντι 40% που ήταν το 1998. Η μείωση αυτή οφείλεται κυρίως στη μείωση της δημόσιας κατανάλωσης 0,5% του ΑΕΠ και των δαπανών για τόκους κατά 0,4% του ΑΕΠ. Αυξητική επίδραση στο σύνολο των δαπανών ασκούν οι επενδυτικές δαπάνες. Οι εξελίξεις αυτές στο σκέλος των δαπανών είναι ιδιαίτερα θετικές, αφού παρατηρείται όχι μόνο σημαντική μείωσή τους, αλλά και αναδιάρθρωσή τους σε βάρος των καταναλωτικών και υπέρ των επενδυτικών και κοινωνικών δαπανών. Οι συνολικές δαπάνες αποτελούν πλέον το 85,4% του κοινοτικού μέσου όρου.

Το δημόσιο χρέος συνέχισε και το 1999, όπως είπαμε για τρίτη χρονιά, την καθοδική του πορεία. Εκτιμάται ότι στο τέλος αυ-

τού του έτους θα διαμορφωθεί στο 104,9% του ΑΕΠ. Το ποσοστό αυτό είναι επίσης χαμηλότερο από την αρχική πρόβλεψη του προϋπολογισμού του 1999, που προέβλεπε δημόσιο χρέος στο 105,3%. Έχουμε δηλαδή μια πτώση ακόμα μεγαλύτερη από την προβλεφθείσα στον προϋπολογισμό του 1999, του δημόσιου χρέους.

Αυτός ο σύντομος δημοσιονομικός απολογισμός του τρέχοντος έτους κατέδειξε ότι η ασκηθείσα πέρσι σ' αυτήν την Αίθουσα κριτική ήταν εντελώς αβάσιμη και ατεκμηρίωτη. Διαπιστώνουμε λοιπόν για έκτο συνεχές έτος θετικές εξελίξεις στα βασικά δημοσιονομικά μεγέθη. Οι εξελίξεις αυτές έχουν εμπεδώσει πια και στη χώρα μας κλίμα οικονομικής πειθαρχίας και σταθερότητας.

Χαρακτηρισμοί που ακούστηκαν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο πρόσφατο παρελθόν σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα επ' ευκαιρία της συζήτησης των προϋπολογισμών του περασμένου και προπερασμένου έτους, χαρακτηρισμοί όπως "προϋπολογισμοί μαϊμού", ή "ελληνική οικονομία τραβεστί" κλπ., δεν ήταν μόνο κακόγουστοι χαρακτηρισμοί, αλλά έρχονται σε ευθεία αντίθεση και με τις διαπιστώσεις όλων των έγκυρων διεθνών οργανισμών, ΟΟΣΑ, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, Ευρωπαϊκή Ένωση, που διαπιστώνουν την πολύ θετική πορεία της εθνικής μας οικονομίας.

Θέλω να ελπίζω, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι δεν θα ακούσουμε πάλι τους ίδιους χαρακτηρισμούς σε ό,τι αφορά τον Προϋπολογισμό του 2000.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας) : Θα τα ακούσετε στην ώρα τους!

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΗΝΙΚΟΣ : Έχει αποδειχθεί ότι ήταν ανεργασίσιμοι και επίσης είχαν και έλλειψη γούστου πρέπει να πω αυτοί οι χαρακτηρισμοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2000 είναι προϋπολογισμός ένταξης και ομαλής ενσωμάτωσης της χώρας μας στη ζώνη του ΕΥΡΩ. Ο Προϋπολογισμός του 2000 εγγυάται όχι μόνο την ολοκλήρωση της διαδικασίας ένταξης αλλά και τη συνέχεια της δυναμικής πορείας της οικονομίας μας.

Το έτος 2000, με τον Προϋπολογισμό που συζητούμε, διατηρείται και ενισχύεται ο σταθεροποιητικός χαρακτήρας της δημοσιονομικής πολιτικής μέσω περαιτέρω μείωσης του ελλείμματος. Παράλληλα προωθείται σημαντική αναδιάρθρωση εσόδων και δαπανών με στόχο τη δικαιότερη κατανομή φορολογικών βαρών και παροχών καθώς και ενίσχυση των κοινωνικών δαπανών και της ανταγωνιστικότητας.

Οι ποσοτικοί στόχοι σε επίπεδο γενικής κυβέρνησης για το έτος 2000, είναι, πρώτον, πραγματοποίηση πρωτογενούς πλεονάσματος στα ίδια περίπου επίπεδα με το 1999, 6,8% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος και, δεύτερον, περαιτέρω μείωση του ελλείμματος στο 1,2% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.

Τα έσοδα του κρατικού Προϋπολογισμού προβλέπεται να αυξηθούν με ρυθμό 6,2% και να διαμορφωθούν ως ποσοστό του Α.Ε.Π. στο ίδιο περίπου επίπεδο με το 1999, 29,9% περίπου του Α.Ε.Π.

Οι συνολικές δαπάνες του κρατικού Προϋπολογισμού προβλέπεται να αυξηθούν με ρυθμό πολύ μικρότερο του ρυθμού αύξησης του ονομαστικού Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος - 4,1% έναντι 6,4% - και να διαμορφωθούν στο 33% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος.

Παρά τις σημαντικές φορολογικές ελαφρύνσεις και τη μεγάλη αύξηση των κοινωνικών δαπανών, στις οποίες θα αναφερθώ σε λίγο, ο Προϋπολογισμός του 2000 παραμένει προσηλωμένος στο στόχο της ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ και της διαφύλαξης των συνθηκών σταθερότητας που έχουν επιτευχθεί.

Η σταθεροποιητική προσπάθεια ενισχύεται με το συγκρατημένο τρόπο αύξησης των δαπανών, ενώ η μείωση των δαπανών για τόκους διευρύνει τα περιθώρια αναδιάρθρωσης των δαπανών και περαιτέρω μείωσης των φορολογικών βαρών.

Σε ό,τι αφορά το δημόσιο χρέος αναμένεται -και είναι η πρόβλεψη στον Προϋπολογισμό- να συνεχίσει την πτωτική του πορεία για τέταρτο συναπτό έτος και το 2000 να διαμορφωθεί πε-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εντός του 2000 πρόκειται να λειτουργήσουν τα εξής: Η σύνδεση των Κεντρικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών με το TAXIS, δεύτερον η σύνδεση του Εθνικού Ελεγκτικού Κέντρου και των Περιφερειακών Ελεγκτικών Κέντρων με το TAXIS. Ανάλογων δυνατοτήτων με το TAXIS είναι το Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα των Τελωνείων το γνωστό "ICIS". Μέχρι την άνοιξη του 2000 θα έχουν παραδοθεί έξι εφαρμογές του. Το πιλοτικό σύστημα ICIS θα ολοκληρωθεί για όλα τα Τελωνεία, έως το τέλος του 2000, ενώ θα εφαρμοστεί για πρώτη φορά στο τρίτο Τελωνείο του Πειραιά τον Απρίλιο του 2000.

Προς την κατεύθυνση αυτή, κύριοι συνάδελφοι, θα λειτουργήσουν επίσης σε πλήρη παραγωγή από 1/1/2000 η ηλεκτρονική υποβολή του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας μέσω του TAXIS-NET καθώς και η ηλεκτρονική έκδοση της Φορολογικής Ενημέρωσης.

Και επειδή είναι δύσκολο να τα κατανοήσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση, θέλω να τονίσω τούτο: Δύο δίκτυα υπάρχουν στην Ελλάδα, το ένα θα είναι το σύστημα ΔΙΑΣ των Τραπεζών και το δεύτερο θα είναι το TAXIS - NET του Υπουργείου Οικονομικών.

Το Υπουργείο Οικονομικών, κύριοι συνάδελφοι, πραγματοποιεί σήμερα το μεγάλο άλμα προς τον 21ο αιώνα. Γι' αυτό το λόγο θα ήθελα όσο μπορώ πιο σύντομα να πω τα εξής: Όλη αυτήν την περίοδο βελτιώσαμε τις κτιριακές εγκαταστάσεις των Οικονομικών μας Υπηρεσιών, προωθώντας την εισαγωγή νέων τεχνολογιών, και εκπαιδεύοντας το προσωπικό μας. Σας λέγω χθες ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας εγκαινίασε τη ΔΟΥ Κηφισιάς. Καλό είναι να επισκεφθείτε τη ΔΟΥ Αγίας Παρασκευής, τη Β' ΔΟΥ Κέρκυρας, τη Β' ΔΟΥ Ηρακλείου, τη ΔΟΥ Κοζάνης, τη ΔΟΥ Μοσχάτου και το Κέντρο Πληροφορικής του Υπουργείου Οικονομικών.

Σας έχουμε καλέσει, κύριοι συνάδελφοι, πάμπολλες φορές να επισκεφθείτε το Κέντρο Πληροφορικής ή μια ΔΟΥ να διαπιστώσετε τι γίνεται. Συνεχώς απόντες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σεβόμενος κυρίως το χρόνο που ο Πρόεδρος μου επισημαίνει, θέλω να πω ότι η εμπιστοσύνη ανάμεσα στους φορολογούμενους και τις φορολογικές αρχές δημιουργεί τις προϋποθέσεις για τη διαμόρφωση ενός, επιτέλους, υγιούς φορολογικού περιβάλλοντος και αυτή η σχέση εμπιστοσύνης είναι που δημιουργεί τους κανόνες μιας δημοσιονομικής πειθαρχίας, αντάξιας των αναπτυξιακών φιλοδοξιών της Χώρας μας και των κοινωνικών απαιτήσεων του λαού μας. Και σ' αυτές τις απαιτήσεις και φιλοδοξίες ανταποκρίνεται ο Προϋπολογισμός που καταθέσαμε.

Σας ζητώ λοιπόν την υπερψήφισή του, παραμερίζοντας επιτέλους αυτά που μας χωρίζουν και κρατώντας μόνο αυτά που μας ενώνουν.

Είμαι σίγουρος ότι στη συνείδηση των περισσότερων Βουλευτών ο Προϋπολογισμός αυτός υπερψηφίζεται, όπως υπερψηφίζεται και η ανάγκη να πορευτούμε προς τη νέα χιλιετία συμπεριφερόμενοι κατά το εθνικό και όχι βέβαια το κομματικό συμφέρον.

Ας κάνουμε, κύριοι συνάδελφοι, το πρώτο βήμα στον 21ο αιώνα ενωμένοι, υπηρετώντας έτσι τα συμφέροντα του τόπου, του έθνους και του λαού. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως και Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι την ανάγκη, εισαγωγικά, να προσθέσω και εγώ την έκφραση της οδύνης μου για την απώλεια ενός εκλεκτού συναδέλφου, του Δημήτρη Τσετινέ, και να εκφράσω τα βαθύτατα συλλυπητήρια στους οικείους του, στους συμπολίτες του και στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τον τελευταίο Προϋπολογισμό, που καταθέτει η σημερινή Κυβέρνηση. Τον πρώτο Προϋπολογισμό, που θα κληθεί να εφαρμόσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Με αυτήν προφανώς τη σκέψη ο Πρωθυπουργός και το οικονομικό επιτελείο του αποφάσισαν να παρουσιάσουν έναν Προϋπολογισμό του αέρα, έναν Προϋπολογισμό, που υποτιμά τα έξοδα και υπερεκτιμά τα έσοδα. Έναν Προϋπολογισμό, που μεταθέτει τα προβλήματα για την επομένη των εκλογών, όπως ακριβώς είχε γίνει και στην προεκλογική περίοδο του 1996.

Κύριοι της Κυβέρνησης, αντί να μοιράζετε ωραιολογίες και αντί να κάνετε το άσπρο μαύρο, θα έπρεπε σήμερα να απολογείσθε για εκείνα που είπατε να κάνετε και δεν τα κάνατε. Για εκείνα που είχατε αποκλείσει και είναι τα μόνα που χαρακτηρίζουν την πολιτική σας.

Βελτιώθηκαν κάποιοι δείκτες, που υπέδειξε το Μάαστριχτ. Οφείλετε, όμως, αν είσθε ειλικρινείς, να αναγνωρίσετε ότι επιδεινώσατε πολλούς άλλους δείκτες, τους πιο ζωτικούς, αυτούς που αφορούν στα βάρη της ελληνικής οικονομίας, όπως για παράδειγμα το διπλασιασμό του δημόσιου χρέους και τη διεύρυνση του χάσματος στο ισοζύγιο συναλλαγών, αυτούς τους δείκτες προπαντός, που αφορούν στους παραγωγικούς τομείς της οικονομίας και πλήττουν την πλειοψηφία των Ελλήνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλάτε για μείωση του δημόσιου χρέους και των υποχρεώσεων, που προκύπτουν από το δημόσιο χρέος. Επιχειρείτε να συγκαλύψετε την αλήθεια, προποιούμενοι ότι ξεχάσατε την προειδοποίηση του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου ότι είτε θα αφανίσουμε το χρέος, είτε το χρέος θα αφανίσει το έθνος. Παραποιήσεις, όμως, η πραγματικότητα δεν επιδέχεται. Και αφού αρέσκεσθε στους αριθμούς, να τους λέτε όλους. Πείτε, λοιπόν, καθαρά, ότι το δημόσιο χρέος ήταν είκοσι δύο τρισεκατομμύρια το 1996 και είναι σαράντα τέσσερα τρισεκατομμύρια σήμερα.

Επειδή, λοιπόν, δεν μπορούσατε να βελτιώσετε με ουσιαστικά αποτελέσματα την οικονομία, να πιάσετε τους ουσιαστικούς δείκτες, καταφεύγετε σε τερτίπια. Για να δείξετε ότι συγκρατείτε τα ελλείμματα, τι κάνετε; Κεφαλαιοποιείτε τους τόκους, τους φορτώνετε στο χρέος και, αφού απαλλάσσεσθε από αυτούς, ισχυρίζεσθε ότι πετύχατε συγκράτηση των ελλειμμάτων.

Πράγματι, τα τεχνάσματα αυτά αποβλέπουν στην επίτευξη του στόχου της ΟΝΕ. Πράγματι, τα χρησιμοποιήσαν εν μέρει και άλλοι. Πρέπει, όμως, να ξέρετε ο κόσμος -γιατί εσείς το ξέρετε καλά- ότι μεταθέτετε ένα ακόμα σοβαρότατο πρόβλημα στις επόμενες γενεές. Κάθε Έλληνας χρωστά σήμερα για λογαριασμό του κράτους περίπου τεσσεράμισι εκατομμύρια δραχμές. Αυτή είναι η αλήθεια. Βάλτε την, λοιπόν, και αυτή στα επιτεύγματά σας.

Σε ό,τι αφορά τα στοιχεία, που προκύπτουν για την περίοδο που διανύουμε, σας υπενθυμίζω ότι το ενδοκυβερνητικό χρέος αυξάνεται από το 1999 στο 2000 κατά πεντακόσια τριάντα έξι δισεκατομμύρια (536.000.000.000) δραχμές, ότι οι κεφαλαιοποιημένοι τόκοι, που μεταφέρονται σε άλλες χρήσεις, ανέρχονται στο ένα τρισεκατομμύριο οκτακόσια δισεκατομμύρια (1.800.000.000) δραχμές και ότι, πέρα από αυτά, υπάρχει και το αφανές δημόσιο χρέος, που εκτιμάται στα επτά με οκτώ τρισεκατομμύρια (7 με 8.000.000.000.000) δραχμές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στηρίζαμε και στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις την πολιτική επιδίωξη για ένταξη στην ΟΝΕ. Εμείς, άλλωστε, εντάξαμε τη χώρα στην ΕΟΚ, όταν εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, πολεμούσατε τη στρατηγική αυτή επιλογή, τον ιστορικό αυτό στόχο.

Αποχωρούσατε από τη Βουλή, εμείς όμως ήμασταν εκείνοι, ως παράταξη, που υπογράψαμε την ιδρυτική πράξη της ΟΝΕ. Και βέβαια, αν είχατε στοιχειώδη υπευθυνότητα, θα αναγνωρίζατε ότι, σε αντίθεση με σας, ασκήσαμε πάντα δημιουργική αντιπολίτευση.

Θέλω όμως να σας θυμίσω και κάτι ακόμα. Τότε που εμείς βάλαμε την Ελλάδα στην ΕΟΚ, η οικονομία μας πληρούσε όλους τους όρους, που έθεσε αργότερα το Μάαστριχτ για την ΟΝΕ. Εσείς, λοιπόν, καταστήσατε τη χώρα ουραγό στην πορεία αυτή, εσείς υπονομεύσατε τη θέση της χώρας. Για μας η Ελλάδα μπορούσε και έπρεπε να βρίσκεται στην ΟΝΕ εδώ και καιρός. Βρισκόμαστε τώρα στο παρά πέντε, ακόμα και τώρα όμως αναγκάζεσθε να καταφεύγετε σε τερτίπια, σε αλχημείες, να κάνετε πλατιά χρήση της εξωραϊστικά λεγόμενης δημιουργικής λογι-

στικής. Υποχρεώνεστε να επιστρατεύετε έκτακτα μέτρα, όπως η μείωση ορισμένων ειδικών φόρων και τιμολογίων, για να πιάσετε την τελευταία στιγμή τους στόχους, που δεν έπιασε η αντιπληθωριστική σας πολιτική.

Αφού δεν μπορέσατε να φθάσετε στα αναγκαία επίπεδα, κάνετε αυτό. Καλά κάνετε, αφού δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Μην παρουσιάζετε όμως τα έκτακτα αυτά μέτρα σαν κοινωνική ευαισθησία. Ομολογήστε ότι ο Προϋπολογισμός αυτός μεταφέρει, όπως και οι προηγούμενοι, σημαντικά προβλήματα, τεράστια προβλήματα, που αφορούν σ' ολόκληρη την ελληνική κοινωνία στην αμέσως μετά-ΟΝΕ περίοδο. Και αυτό υπήρξε και εξακολουθεί να παραμένει ένα από τα τεράστια λάθη της πρακτικής σας. Ποτέ δεν κοιτάξατε μπροστά. Αρκεστήκατε στην ονομαστική σύγκλιση. Δεν προχωρήσατε στις αναγκαίες διαρθρωτικές τομές. Μόνο δειλά βήματα και αυτά σημειωτόν.

Δεν αποκρατικοποιήσατε την Ολυμπιακή, τις αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας, την Εμπορική Τράπεζα. Δεν απελευθερώσατε εγκαίρως τις αγορές, την ενέργεια και τις τηλεπικοινωνίες. Ακόμα και σήμερα είστε δέσμοι της ιδεοληψίας σας και του κομματικού σας στρατού.

Απομένει μόλις ένας χρόνος ως την κυκλοφορία του ευρώ και δεν υπάρχει ούτε πρόβλεψη ούτε σχεδιασμός για τη νέα πραγματικότητα. Και τα ερωτήματα που απασχολούν τους πολίτες, τα ερωτήματα που απασχολούν τη χώρα είναι κρίσιμα. Ποιοι κίνδυνοι υπάρχουν και ποιες ευκαιρίες δημιουργεί η ΟΝΕ; Τι θα συμβεί με το παραγωγικό και το εργατικό δυναμικό; Ποια προβλήματα θα αντιμετωπίσουν οι επιχειρήσεις, οι βιομηχανίες, οι βιοτεχνίες; Ποιες θα είναι οι συνέπειες στους τομείς του εμπορίου, του τουρισμού, της ναυτιλίας, που θα είναι εκτεθειμένοι περισσότερο από κάθε άλλον στο διεθνή ανταγωνισμό; Τι θα συμβεί στον τραπεζικό τομέα μετά την αναμενόμενη εισβολή ξένων τραπεζών;

Βέβαιο είναι ότι ο ανταγωνισμός θα γνωρίσει νέα ένταση και οι τιμές θα υποστούν σε πανευρωπαϊκό επίπεδο πιέσεις εξίσωσης, αλλού προς τα πάνω και αλλού προς τα κάτω. Τι θα σημαίνει αυτό; Ποιες θα είναι οι επιπτώσεις στον πληθωρισμό; Πώς θα μοιραστεί η αγοραστική δύναμη των νοικοκυριών; Τι θα γίνει με τους μισθούς;

Πότε θα τα δούμε όλα αυτά; Ποιος θα τα δει; Πάντα πίσω από τα γεγονότα θα τρέχουμε; Η συστηματική μελέτη και, ακόμα λιγότερο, ενημέρωσή του κόσμου δεν υπάρχει.

Ο δημόσιος τομέας, ακόμα και οι άμεσα επηρεαζόμενοι τομείς, έχουν βαθιά μεσάνυχτα. Το πιο μεγάλο πρόβλημα αφορά στην απασχόληση. Αφορά στον κίνδυνο εξάρσης της ανεργίας. Και ο κίνδυνος αυτός στην πρώτη φάση της μετά-ΟΝΕ εποχής είναι εξαιρετικά μεγάλος. Έτσι που πάτε, η ανεργία μπορεί, δυστυχώς, να φθάσει το 20%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαρακτήρισα τον Προϋπολογισμό αυτόν ως Προϋπολογισμό του αέρα -και επιμένουμε- διότι υπερεκτιμά τα έσοδα και υποτιμά τα έξοδα.

Είναι αλήθεια ότι υπήρξε κατά τα τελευταία χρόνια μια αύξηση των δημοσίων εσόδων. Πρέπει όμως να επισημάνουμε ότι η αύξηση αυτή οφείλεται σε δύο κυρίως λόγους. Πρώτον, στο διπλασιασμό των φορολογικών βαρών. Και δεύτερον σε πρόσκαιρους ή συγκυριακούς λόγους. Αναφέρω σαν παραδείγματα τη ρύθμιση ληξιπρόθεσμων οφειλών, την αύξηση των εσόδων από το χρηματιστήριο, τα έσοδα από κάποιες αποκρατικοποιήσεις.

Ο Προϋπολογισμός λοιπόν του 2000 προβλέπει αύξηση των φορολογικών εσόδων κατά πεντακόσια (500.000.000.000) δισεκατομμύρια. Αυτό όμως έρχεται, πρώτα απ' όλα, σε πλήρη αντίφαση με την προσπάθεια της Κυβέρνησης να δημιουργήσει την εντύπωση ότι προχωρεί σε φορολογικές μειώσεις.

Διατείνεται βέβαια το οικονομικό επιτελείο σας ότι όλα αυτά θα προέλθουν από το διπλασιασμό του φόρου των συναλλαγών στο χρηματιστήριο. Αλλά ούτε αυτό είναι ακριβές και, πάντως, σίγουρα δεν είναι ασφαλές. Γιατί, για να φθάσουν οι φόροι από τις συναλλαγές του χρηματιστηρίου τα εξακόσια επτά δισεκατομμύρια (607.000.000.000) δρχ. που υπολογίζει -και μάλιστα με τέτοια θαυμαστή ακρίβεια- η Κυβέρνηση, το ύψος των χρηματιστηριακών συναλλαγών δεν πρέπει να πέσει ούτε μέρα κάτω από τα τετρακόσια δισεκατομμύρια (400.000.000.000) δρχ.

Εδώ κι ένα μήνα όμως τέτοιο ύψος το χρηματιστήριο δεν έχει πιάσει ούτε μια μέρα.

Ανάλογες υπερεκτιμήσεις γίνονται και με τον Φ.Π.Α. Για να υπάξουν τα έσοδα που αναφέρετε, χρειάζονται νέοι φόροι. Εάν αυτή είναι η πρόθεσή σας, πείτε το ανοιχτά. Μην κρύβετε πίσω από αριθμούς και τεχνάσματα. Εμάς αυτό δεν μας εκφράζει. Μας βρίσκει απόλυτα αντίθετους.

Ταυτόχρονα όμως ο Προϋπολογισμός αυτός υποτιμά τα έξοδα. Προβλέπεται βέβαια ότι οι δαπάνες θα αυξηθούν κατά τετρακόσια εξήντα δισεκατομμύρια (460.000.000.000) δρχ., γεγονός που επισημαίνει την αδυναμία της Κυβέρνησης να προχωρήσει στις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές.

Δεδομένων ωστόσο των δεσμεύσεων, που έχει αναλάβει η ίδια η Κυβέρνηση, θεωρείται βέβαιο ότι τα έξοδα θα ξεπεράσουν το 20,75% του ΑΕΠ, θα είναι σαφώς περισσότερα από όσα αναφέρατε. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία γι' αυτό. Αφού το ξεπερνούν το 1999, που δεν ήταν προεκλογική χρονιά, πολύ περισσότερο είναι βέβαιο ότι θα το ξεπεράσουν το 2000. Το έχουμε ξαναδεί, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το έργο.

Στο σημείο αυτό επιβάλλεται να υπογραμμίσω ότι, όπως προκύπτει από τα επίσημα στοιχεία, οι δαπάνες για τις αποδοχές του προσωπικού σημείωναν μια υπέρβαση των 100 δις. Και ερωτούμε: Γιατί άραγε; Τί είναι εκείνο που έγινε χωρίς να προβλεφθεί; Πόσα επιπλέον μοιράστηκε ο κομματικός στρατός, που στιβάζεται στα κυβερνητικά γραφεία; Σε κάθε περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται καθαρά ότι από τη μια δεν εξασφαλίζονται τα προβλεπόμενα έσοδα και από την άλλη είναι βέβαιο πως θα υπάρξει υπέρβαση εξόδων. Κατά συνέπεια, μόνο στα χαρτιά ισορροπεί αυτός ο Προϋπολογισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασική αδυναμία του νέου Προϋπολογισμού είναι τα λογιστικά τερτίπια, που ωραιοποιούν την εικόνα, αλλά δεν μπορούν να μεταβάλουν την πραγματικότητα. Αντίθετα μάλιστα -και αυτό είναι το σημαντικό- σωρεύουν προβλήματα για το μέλλον. Αναφέρομαι σ' αυτό που είπαμε και ευσχήμως λέγεται δημιουργική λογιστική, κυρίως μάλιστα στα τεχνάσματα που χρησιμοποιούνται, για να εμφανίσουν μείωση των ελλειμμάτων με τη μετατροπή των βραχυπρόθεσμων εντόκων γραμματίων σε μακροπρόθεσμα ομόλογα, με την κεφαλαιοποίηση των τόκων, που μεταθέτουν τις τρέχουσες υποχρεώσεις στις πλάτες των επόμενων γενεών, με τους αστερίσκους που παραπέμπουν άμεσες υποχρεώσεις κάπου μετά τις εκλογές ή στη μετά ΟΝΕ εποχή. Στα χαρτιά που αραδιάζει η Κυβέρνηση παρουσιάζεται μια ωραιοποιημένη εικόνα, η οποία όμως είναι ξένη με την πραγματικότητα. Αυτή είναι η αλήθεια. Μια εικόνα που επιστρατεύεται από την Κυβέρνηση για την παραπληροφόρηση και την εξαπάτηση των πολιτών.

Κεντρικό χαρακτηριστικό της οικονομικής πολιτικής σας τα τελευταία χρόνια ήταν και είναι η φορολογιστική επιδρομή. Εξαπατήσατε τους Έλληνες, όταν πήρατε την εξουσία, με τη διαβεβαίωση ότι δεν χρειάζονται νέα οικονομικά μέτρα και ότι δεν θα επιβάλετε νέους φόρους. Από την επομένη, επιδοθήκατε σε χαριστικές ρυθμίσεις προς τους έχοντες, όπως αρέσκεσθε να τους ονομάζετε, και σε μια ανελέητη φοροεπιδρομή κατά των πολλών. Στην εξεστία 1994-1999 ψηφίστηκαν συνολικά δεκαέξι φορολογικοί νόμοι και επιβλήθηκαν ογδόντα πέντε νέες φορολογίες. Διπλασιάστηκαν τα φορολογικά έσοδα. Η μέση ελληνική οικογένεια επιβαρύνθηκε με επιπλέον φορολογικά βάρη ύψους 1.350.000 δραχμών το χρόνο. Και ακόμη πιο πολύ επιβαρύνθηκαν τα μεσαία εισοδηματικά στρώματα. Επισημαίνω απλά ότι, ενώ οι έχοντες μεσαία εισοδήματα αποτελούν το 23% του πληθυσμού, εντούτοις πληρώνουν το 53% των φόρων. Μην τρέφει λοιπόν κανένας αυταπάτες. Θα μείνετε στην πολιτική ιστορία του τόπου ως η Κυβέρνηση των φόρων. Δεν μπορεί να αλλάξει αυτό!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Με "μερεμέτια" της τελευταίας στιγμής δεν διορθώνεται το αντικοινωνικό κυβερνητικό πρόσωπο. Και κάτι ακόμη. Προσπαθείτε να παρουσιάσετε τις τελευταίες μειώσεις κάποιων ειδικών φόρων και κάποιων τιμολογίων σαν κοινωνικά μέτρα. Το είπα πριν και θέλω να το υπογραμμίσω έντονα. Πείτε επιτέλους, έστω και τώρα, την αλήθεια. Τα μέτρα αυτά δεν προβλέπονται

στην πολιτική σας και στο πρόγραμμά σας. Δεν υπαγορεύονται από ευαισθησία. Είναι έκτακτα μέτρα, που επιβάλλει η αποτυχία της αντιπληθωριστικής σας πολιτικής. Από ανάγκη γίνεται, από αδυσώπητη ανάγκη και όχι από ευαισθησία. Δείχνετε έτοιμοι να δεχθείτε, ότι αποκλείατε μέχρι τώρα. Μοιράζετε υποσχέσεις παντού. Καταφεύγετε σε αποσπασματικά και περιστασιακά μπαλώματα.

Σε ό,τι μας αφορά, επαναλαμβάνω, παραμένουμε σταθεροί στις αρχές, στις ιδέες και τις προτάσεις μας. Έχουμε σχεδιάσει και είμαστε έτοιμοι να εφαρμόσουμε άμεσα μια φορολογική μεταρρύθμιση με αναπτυξιακή κατεύθυνση προς όφελος όλων των πολιτών - και κυρίως των χαμηλόμισθων, των συνταξιούχων και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Οι κεντρικές δεσμεύσεις μας, σε ό,τι αφορά τη φορολογική μεταρρύθμιση, αφορούν στη δημιουργία ενός σταθερού και απλού φορολογικού πλαισίου με ορίζοντα τετραετίας, στην αύξηση του αφορολογήτου και την άρση των αδικιών που εμφανίζονται σε ειδικές περιπτώσεις, στην κατάργηση και όχι απλά τη μετονομασία των αντικειμενικών κριτηρίων, στη φορολόγηση των κερδών των ομόρρυθμων και ετερόρρυθμων εταιρειών με βάση τη φορολογική κλίμακα και τη φορολογική εξομείωση των ανωνύμων εταιρειών, που δεν είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο, με τις εισηγμένες, στη δραστητική αναδιοργάνωση των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών με την εγκαθίδρυση αξιοκρατίας και διαφάνειας, αλλά και στην ταχεία ολοκλήρωση του TAXIS -όσο και να απολογείστε γι' αυτό, ξέρουμε όλοι την αλήθεια, δέσμευση υπήρχε για τον Απρίλη του 1997, φθάσαμε στο 2000 και ακόμη ξέρετε ότι δεν έχει ολοκληρωθεί η εγκατάσταση, πέρα των τεραστίων θεμάτων που έχουν ανακύψει, με το απαραιτούμενο λογισμικό- στην κατάργηση του ΕΦΤΕ, στην πλήρη φορολογική απαλλαγή των πολυτέκνων για τα εισοδήματα μέχρι το ύψος, στο οποίο επιβάλλεται ο ανώτατος φορολογικός συντελεστής, στην επαναφορά του συστήματος κινήτρων, όπως ίσχυε πριν την αλλαγή του αναπτυξιακού νόμου, με στόχο την ανάπτυξη της σήμερα χεμαζόμενης ελληνικής περιφέρειας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θέλω, παράλληλα, να τονίσω ότι ένας από τους πρωταρχικούς στόχους μας είναι η ενίσχυση της οικονομικής δραστηριότητας στην ύπαιθρο. Είναι μια νέα αγροτική και περιφερειακή πολιτική. Και κρίσιμο σημείο εδώ είναι η αποτελεσματική υλοποίηση του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Προτεραιότητα για μας έχουν η ενίσχυση των υποδομών της περιφέρειας με νέα μεγάλα έργα, η εισαγωγή της πληροφορικής στα σχολεία όλης της χώρας, οι ολοκληρωμένες αναπτυξιακές παρεμβάσεις σε κάθε μια από τις καθυστερημένες περιφέρειες της χώρας.

Η πολιτική σας, όπως ανάγλυφα συνάγεται και από το νέο προϋπολογισμό, αγνοεί, παντελώς αγνοεί, περιφρονεί, ξεπερνά τα προβλήματα της καθημερινότητας, τα προβλήματα των πολλών, τα προβλήματα των πολιτών, την ανεργία, τη διεύρυνση των κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων, το δημογραφικό, την ερήμωση της υπαίθρου, την καταρράκωση του αγροτικού τομέα, την ασφυξία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, τα προβλήματα του τουρισμού και της ναυτιλίας, τη χαώδη κατάσταση στην παιδεία, τη χρεοκοπία και την κατάρρευση του συστήματος υγείας, την έξαρση της εγκληματικότητας.

Η πολιτική σας είναι καταστροφική σε ό,τι αφορά τις αυξανόμενες δημόσιες δαπάνες, τις τρομακτικές δαπάνες για τον κομματικό στρατό, τα συνεχιζόμενα ελλείμματα.

Κάποιους τομείς καιρίους και ευαίσθητους, όπως το ασφαλιστικό και τις αστικές συγκοινωνίες, ούτε καν τα αγγίζετε. Σε κάποιες δράσεις, όπως οι αναθέσεις έργων και προμηθειών του δημοσίου, η προστασία και η αξιοποίηση της δημόσιας υπηρεσίας, η διαχείριση των κοινωτικών πόρων, γίνετε εξαιρετικά επιπόλαιοι στους χειρισμούς.

Η αδιαφάνεια και η διαπλοκή συνδιαμορφώνουν το πιο αντικοινωνικό μείγμα για την κυβέρνησή σας. Αγνοήσατε καιρίους τομείς της οικονομίας, για να φτιάξετε αριθμούς σε βάρος των ανθρωπίνων, για να βελτιώσετε εικόνες, όχι όμως πραγματικές καταστάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επίμονα και συστηματικά, εδώ

και τρία χρόνια, επισημαίνουμε την ανάγκη ενίσχυσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, γιατί είναι ανάγκη να αντισταθούμε στην πολιτική που συνεπάγεται ολοένα και μεγαλύτερη συγκέντρωση πλούτου σε ολοένα και λιγότερους. Γιατί μια ρωμάλια οικονομική ανάπτυξη μπορεί μονάχα να επιτευχθεί, αν στηρίζεται στους πολλούς και όχι μόνο στους λίγους. Γιατί ακόμη οι επιχειρήσεις αυτές μπορεί να αποτελέσουν αποτελεσματικό μοχλό ανάπτυξης, αντιμετώπισης της ανεργίας. Η διεθνής εμπειρία αποδεικνύει ότι επτά στις δέκα νέες θέσεις εργασίας δημιουργούνται από τη δραστηριότητα μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Και αυτό δεν πρέπει ούτε να λησμονείται ούτε να παραγνωρίζεται. Κωφεύετε επίμονα στις προτάσεις μας για κατάργηση του 35% και των δήθεν αντικειμενικών κριτηρίων. Δεν διανοηθήκατε ποτέ να προχωρήσετε στη λήψη μέτρων για την ενίσχυση του χώρου αυτού.

Παρακολουθούσατε αδρανώς την καταστροφή ενός ολόκληρου κόσμου. Τα στοιχεία του 1999 δείχνουν ότι εννέα επιχειρήσεις την ημέρα καταθέτουν αίτηση πτώχευσης. Το ποσό των ακάλυπτων και απλήρωτων επιταγών εγγίζει τα διακόσια ογδόντα πέντε δισεκατομμύρια (285.000.000.000) δραχμές. Τίποτα δε σας ακουμπά; Τίποτα δεν σας αγγίζει;

Σήμερα, για να μπορέσει μία επιχείρηση να ενταχθεί στα προγράμματα χρηματοδότησης, πρέπει να έχει τζίρο πάνω από εβδομήντα εκατομμύρια (70.000.000) δραχμές. Μα, το περισσότερο από το 90% των επιχειρήσεων έχουν μικρότερο τζίρο. Αποκλείετε ουσιαστικά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις από κάθε χρηματοδότηση. Σπάτε ανάληψη τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής παραγωγής και αυτό είναι εγκληματικό λάθος σε βάρος της οικονομίας και της κοινωνίας.

Οι δικές μας θέσεις είναι γνωστές, δεδομένες και δεσμευτικές. Ανοίγουμε το δρόμο για την πρόσβαση των μικρομεσαίων στις χρηματοδοτήσεις. Θεσπίζουμε χρηματοδοτικά κίνητρα για συγχωνεύσεις, αλλά και για συνεργασίες ικανές να οδηγήσουν στη μείωση του λειτουργικού κόστους και την τόνωση της δράσης τους. Διευκολύνουμε με κρατικές εγγυήσεις την πρόσβασή τους στο τραπεζικό σύστημα. Καταργούμε οριστικά τα αντικειμενικά κριτήρια, τα οποία η Κυβέρνηση απλώς μετονομάζει, για να εξαπατήσει τους πολίτες εν όψει εκλογών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αποτυχία της πολιτικής σας απεικονίζεται ξεκάθαρα και στον αγροτικό τομέα. Ενώ η χώρα έχει όλες τις δυνατότητες για μία ρωμάλια αγροτική ανάπτυξη, και ενώ το 20% του πληθυσμού απασχολείται στον τομέα αυτό, αδιαφορήσατε προκλητικά. Περιφρονήσατε έναν ολόκληρο κόσμο και τον θέσατε υπό διωγμό, στην ουσία.

Γνωρίζετε πολύ καλά τη συνεχή διεύρυνση του ελλείμματος στο αγροτικό ισοζύγιο. Η Ελλάδα δαπανά ολοένα και περισσότερα και εισπράττει ολοένα και λιγότερα στον αγροτικό τομέα. Αυτό σημαίνει καίριο πλήγμα στην οικονομία της. Σημαίνει προπάντων πλήγμα στον κόσμο της ελληνικής περιφέρειας.

Τα τρία τελευταία χρόνια οι Έλληνες αγρότες είδαν το εισόδημά τους να υποχωρεί περισσότερο από 12%. Αντιμετώπισαν κλειστές πόρτες, όταν προσπάθησαν να αναπτύξουν τις θέσεις τους.

Μόλις τώρα, πριν τις κάλπες, ευδόκησε ο Υπουργός Γεωργίας να ανακοινώσει τη μείωση των επιτοκίων της Αγροτικής Τράπεζας. Αργήσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, και είναι φανερό ποια είναι και τα κίνητρά σας. Όταν ξεκινούσατε, το μόνο που αποφασίζατε ήταν οι χαριστικές ρυθμίσεις σε χρεοκοπημένους, στις περισσότερες περιπτώσεις, παρασιτικούς συνεταιρισμούς και σε ημέτερα "χέλια". Τώρα που τελειώνετε, είδατε ότι είναι εγκληματικό το ύψος των επιτοκίων και παράταιρο σε σχέση με όσα ισχύουν σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Είστε επτά χρόνια στην εξουσία, σας τα είπαμε επτά χιλιάδες φορές. Πού ήσασταν τόσον καιρό; Επτά χρόνια η ελληνική επιπαράρτηση. Επτά χρόνια ο αγροτικός κόσμος βρίσκεται σε απόγνωση και διαμαρτύρεται απελπισμένα. Εσείς τι κάνατε; Επιχειρήσεις βουλκανιζατέρ, για να μην ξανασηκώσουν κεφάλι, και ποινικές διώξεις. Κανένα μέτρο για την ενίσχυση της παραγωγικότητας, τον εκσυγχρονισμό των καλλιεργειών, τη μείωση του κόστους, την ενίσχυση του ανταγωνισμού, την προώθηση των εξαγωγών.

Από καιρό έχουμε εξαγγείλει μία ολοκληρωμένη παρέμβαση. Το Υπουργείο Γεωργίας γίνεται Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με αποκεντρωμένες υπηρεσίες και παράλληλα δημιουργείται οργανισμός προώθησης των αγροτικών προϊόντων.

Στις άμεσες προτεραιότητες του κυβερνητικού μας προγράμματος εντάσσεται η μείωση του κόστους παραγωγής, με κατάργηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης καυσίμων, η μείωση της τιμής του ρεύματος, η μείωση του ΦΠΑ στα αγροτικά μηχανήματα από 18% σε 8% και η ουσιαστική μείωση των επιτοκίων. Δεσμευόμαστε ακόμα για μείωση της φορολογίας στις μεταβιβάσεις αγροτικής γης, για οριστική ρύθμιση του αίσχους με τα πανωτόκια, για έντοκη καταβολή κάθε αποζημίωσης ή επιδότσης προς τους αγρότες, που καθυστερεί περισσότερο από τρεις μήνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβερνητική πολιτική αγρότησε και τις ανάγκες στον πιο ευαίσθητο, στον πιο κρίσιμο τομέα, στον τομέα της παιδείας. Δεν θα μπω στα ειδικότερα ζητήματα σήμερα, παρά μόνο, για να επαναλάβω ότι ο πλούτος του αύριο είναι συνυμνισμένος με τη γνώση. Ότι εάν θέλουμε να κατακτήσουμε την εποχή που έρχεται, οφείλουμε να επενδύσουμε στον ανθρώπινο παράγοντα, στη νέα γενιά, στους νέους ανθρώπους.

Τέτοια επένδυση δεν έχουμε δει μέχρι σήμερα. Αντιθέτως μάλιστα παρακολουθούμε προχειρότητες και πείσματα. Ο ένας Υπουργός διαγράφει ό,τι ξεκίνησε ο άλλος και από 'κει και πέρα αλαζονεία και αυταρχισμός.

Εισάγετε μια δήθεν μεταρρύθμιση. Μόνοι σας την έχετε σχεδόν πάρει πίσω. Γιατί δεν έχετε την παλικαριά να πείτε, "Ήταν μια προπαγάνδα που ξεστράτισε, απέτυχε" και να συμφωνήσετε μαζί μας στην πρόταση, που σας έχουμε κάνει;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όχι για να σας επιβάλουμε κατ' ανάγκη τις απόψεις μας, αλλά σε μια κορυφαία πρόταση για εθνικό διάλογο. Και εμποδίζεται αυτή από την επίμονη, τη στείρα άρνησή σας για συναίνεση. Σκοντάφτε στην αλαζονεία σας.

Η δήθεν δωρεάν παιδεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά νησε, ειδικά την τελευταία πενταετία, το μεγαλύτερο οικονομικό βάρος για κάθε ελληνική οικογένεια. Αυτή είναι η αλήθεια. Δαπανώνται δισεκατομμύρια στα φροντιστήρια για την ιδιωτική εκπαίδευση και, την ίδια ώρα, εξαίτιας των δογματισμών σας, φειδύλουν τεράστια ποσά για σπουδές στο εξωτερικό. Αναγκάζετε τους Έλληνες να χρηματοδοτούν θέσεις εργασίας στα πανεπιστήμια όχι μόνο της Δύσης, αλλά και των Βαλκανίων ακόμη. Πληττετε πέρα απ' όλα τα άλλα και την ελληνική οικονομία.

Και αυτό, τη στιγμή που θα έπρεπε η Ελλάδα να έχει ως μεγάλο συγκριτικό πλεονέκτημα αυτόν το χώρο, της παιδείας και του πολιτισμού. Να μπορεί να παράγει παιδεία, να προσφέρει υπηρεσίες παιδείας, να εισάγει και όχι να εξάγει φοιτητές και συναλλαγμένα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμη πιο αλγεινή είναι η πραγματικότητα στο χώρο της υγείας. Είναι χρεοκοπημένα τα δημόσια νοσοκομεία της χώρας. Το σύστημα καταρρέει. Οι εικόνες που επικρατούν είναι τριτοκοσμικές. Προσβάλλουν και τον άνθρωπο, και την κοινωνία μας, και τον πολιτισμό μας. Έχουμε το χειρότερο και ταυτόχρονα το πιο ακριβοπληρωμένο σύστημα υγείας στην Ευρώπη. Και αυτό, την ώρα που η Ελλάδα διαθέτει εξαιρετικό επιστημονικό και νοσηλευτικό δυναμικό.

Γιατί άραγε συμβαίνουν αυτά; Γιατί το χειρότερο; Γιατί το πιο ακριβοπληρωμένο; Πώς γίνεται να συμβαίνουν και τα δύο αυτά; Μήπως υπερηφανεύεσθε και γι' αυτό; Δεν υπάρχει ευθύνη και μάλιστα αποκλειστική ευθύνη για το κατάντημα;

Εμείς πιστεύουμε ότι μπορεί να αποτελέσει πρότυπο η Ελλάδα στην παροχή υπηρεσιών υγείας. Μπορεί ακόμη να αποτελέσει κέντρο υψηλής περιθαλψής για την ευρύτερη περιοχή μας. Μπορεί και ο τομέας της υγείας να προσθέτει, αντί να αφαιρεί στην οικονομία της χώρας. Μπορεί προπάντων -και αυτό είναι καίριο- να σταματήσει η ντροπή που παρακολουθούμε στα δημόσια νοσηλευτικά ιδρύματα, όπου καταρρακώνεται η αξιοπρέπεια των συμπολιτών μας. Δεν έχουμε τίποτε με τους εύπορους, δεν έχουμε τις δυνατότητες να ζητήσουμε άλλες λύσεις.

Αλλά μια πολιτεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα κράτος,

μία κυβέρνηση κρίνεται από το ποιο επίπεδο υπηρεσιών προσφέρει στους πολλούς, στους πολίτες, στις Ελληνίδες και στους Έλληνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αρνητικές επιπτώσεις της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης απεικονίζονται ξεκάθαρα στη διεύρυνση των περιφερειακών και κοινωνικών ανισοτήτων, στις παρέες των νεόπλουτων και τις στρατιές των νεόπτωχων, στην έξαρση της ανεργίας.

Η πιο φτωχή ευρωπαϊκή επαρχία είναι η δική μας η Ήπειρος και από κοντά ακολουθούν τα νησιά του Βορειοανατολικού Αιγαίου, η Δυτική Μακεδονία, η Θράκη, η Πελοπόννησος. Περισσότεροι από δυόμισι εκατομμύρια Έλληνες βρίσκονται κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Σύμφωνα με επίσημες εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το χάσμα πλουσίων και φτωχών διευρύνεται στη χώρα μας με μεγάλη ταχύτητα. Ανοίγει η ψαλίδα και αυτό δεν είναι υγιές φαινόμενο. Καταλάβετε το, επιτέλους!

Εμείς είμαστε η παράταξη, που με συνέπεια πιστεύει στην ελεύθερη κοινωνία, στην οικονομία της αγοράς, με ένα στόχο: να βελτιώνονται οι όροι ζωής για τους πολλούς. Αυτή είναι η μόνη καταξίωση κάθε πολιτικής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κατρακυλήσαμε κιόλας στην προτελευταία θέση μεταξύ των δεκαπέντε. Και οι τάσεις αυτές είναι εφιαλτικές. Επιφυλάσσουν μίαν ανεξέλεγκτη κοινωνική διχοστοασία.

Το πρόβλημα της ανεργίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παίρνει πια εκρηκτικές διαστάσεις. Σε όλη την Ευρώπη πια υποχωρεί. Στη χώρα μας αυξάνει και μάλιστα ραγδαία.

Εσείς το ανεβάζετε στο 11%. Το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο Απασχόλησης το φθάνει στο 14% και την υποαπασχόληση στο 25%. Ένας στους δύο νέους κοντεύει να είναι άνεργος σήμερα. Η ανεργία χτυπάει σχεδόν κάθε ελληνική οικογένεια. Εκατόν τριάντα χιλιάδες σχεδόν επιστήμονες μάταια ψάχνουν να βρουν θέση εργασίας. Έτσι θα υποδεχθεί το 2000 ένας ολόκληρος κόσμος;

Και ερωτούμε: έτσι θα πάμε στο νέο αιώνα; Έτσι θα κατακτήσουμε τη νέα εποχή; Έτσι θα φτιάξουμε την ισχυρή Ελλάδα; Ας συμφωνήσουμε επιτέλους σε κάτι και αυτό θα είναι καίριο.

Μια κοινωνία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που δεν δίνει ευκαιρίες σε όλα της τα παιδιά, είναι μια κοινωνία που δεν έχει μέλλον, που δεν δικαιούται να κοιτάει προς τα εμπρός με αισιοδοξία. Αυτό πρέπει να είναι η πρώτη προτεραιότητα όλων μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι καιροί απαιτούν άλλες πολιτικές. Υπαγορεύουν μια οικονομική πολιτική, που θα εγγυάται αφ' ενός ένα δυναμικό αναπτυξιακό άλμα και αφ' ετέρου θα δημιουργεί ευκαιρίες απασχόλησης για τους νέους, για τις γυναίκες, τους ανθρώπους των ειδικών κατηγοριών, που πληττονται πιο πολύ.

Με ακούτε συχνά να μιλώ για ένα νέο αναπτυξιακό άλμα. Μπορούμε να το κάνουμε. Το κάναμε σε πολύ χαλεπούς καιρούς, όταν δεν υπήρχαν ούτε πακέτα Ντελόρ ούτε πακέτα Πρόντι. Το κάνουν σήμερα άλλες κοινωνίες, με τις οποίες υποτίθεται ότι είμαστε στην ίδια ομαδοποίηση των χωρών της συνοχής, αλλά εκείνες τρέχουν προς τα μπρος και εμείς είμαστε στο βήμα σημειωτόν.

Η πολιτική της Κυβέρνησης και ο σχεδιασμός που ακολουθεί εξαντλείται στο άμεσο διάστημα. Κρύβετε την αλήθεια, γιατί στοχεύετε να ρίξετε σε μας το βάρος για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, που μεταθέτετε στο αύριο. Το ξέρουμε, τα παρακολουθούμε και έχουμε τις λύσεις για την απελευθέρωση της οικονομίας, για την ενίσχυση του χρηματιστηρίου, χωρίς παρεμβάσεις άνωθεν, για την ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας, για τη δημοσιονομική εξυγίανση, για την τόνωση του τουρισμού και της ναυτιλίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Οι αγκυλώσεις του παρελθόντος βλάπτουν την οικονομία. Το βασικό ωστόσο πρόβλημα, μπροστά στο οποίο εμφανίζεται παντελώς ανήμπορη η Κυβέρνηση είναι το δημόσιο τομέας. Είναι ένα κράτος παγερά αδιάφορο, απόμακρο από τον πολίτη, το ο-

ποίο λεηλατεί, καταδυναστεύει, κατασπαταλά, ταλαιπωρεί και εκβιάζει τους πολίτες. Αν ο πολίτης δεν έχει μέσο ή αν δεν καταφύγει σε άλλες ανομολόγητες μεθόδους, αντιμετωπίζεται ως ιθαγενής. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είναι το κράτος της μιζέριας, της αδιαφάνειας και της εξάρτησης. Είναι οι συναλλαγές που πλήττουν τον πολίτη, που υπονομεύουν τον υγιή ανταγωνισμό στον επιχειρηματικό κόσμο και, σε τελική ανάλυση, τροφοδοτούν μια υποχθόνια απειλή σε βάρος της ίδιας της δημοκρατίας.

Παρά τις κυβερνητικές αλχημείες, η πραγματικότητα είναι ότι το νοσηρό κατεστημένο που δημιουργήσατε και επιμένετε να συντηρείτε συνεχίζει να δημιουργεί ελλείμματα σε ασφαλιστικά ταμεία και στους οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Ιδιαίτερα προκλητική για έναν κόσμο που στενάζει κάτω από τα φορολογικά βάρη, κάτω από την ανεργία, είναι η σπατάλη στους συγκοινωνιακούς οργανισμούς, στην Ολυμπιακή, στις αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας, στον ΟΣΕ, στα κρατικά μονοπώλια, στα δημόσια νοσοκομεία, κυρίως όμως στα υπουργικά και διευθυντικά γραφεία, όπου έχει τη βάση του ο πολύ ακριβοπληρωμένος σήμερα κομματικός στρατός.

Η σπατάλη του δημόσιου χρήματος ξεπερνά κάθε όριο φαντασίας. Η διαφθορά υπονομεύει κάθε προσπάθεια νοικοκυρέματος του κράτους. Η εξάρτηση πλήττει την τεράστια πλειοψηφία του επιχειρηματικού κόσμου. Χάνονται δισεκατομμύρια, όπως ομολογούν τα ίδια τα κυβερνητικά στελέχη. Δεν είναι μόνο δική μας διαπίστωση και καταγγελία. Τα ίδια τα ανώτατα στελέχη της Κυβέρνησής σας, νυν ή πρώην, τα έχουν πει επανειλημμένα αυτά δημοσίως. Η ισόρροπη, δυναμική, υγιής οικονομική ανάπτυξη δεν μπορεί να επιτευχθεί κάτω από τέτοιες συνθήκες.

Εμείς αγωνιζόμαστε για την αντιμετώπιση των παρακμιακών φαινομένων, που καθηλώνουν τον τόπο στην εξάρτηση και τη μιζέρια. Και δεν θα σταματήσουμε, γιατί δεν έχουμε κανένα λόγο να σταματήσουμε. Το χρυσόμαστρο στους πολίτες. Έχουμε καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις, που δυστυχώς τις αρνείσθε και δεσμευόμαστε να τις υλοποιήσουμε έναντι οιοδήποτε τιμήματος.

Η διαφάνεια, η διαύγεια πρέπει να λάμψουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε πολλές φορές -και στη συζήτηση αυτή και πιο πριν- τα στελέχη της Κυβέρνησης να ομολογούν σημαντικές αδυναμίες και ταυτόχρονα να ρίχνουν ευθύνες στη Νέα Δημοκρατία. Πάγια επωδός, γνωστό το τροπάριο.

Πρώτα απ' όλα, τι θα πει ομολογούν σημαντικές αδυναμίες. Μια Κυβέρνηση, η οποία, διαδοχικά, κυβερνά τόσα πολλά χρόνια, έρχεται σήμερα να ομολογήσει αδυναμίες; Και ποιος φταίει γι' αυτές τις αδυναμίες;

Σε ό,τι αφορά το άλλο, εδώ πλέον γίνεται κωμικό. Όλα όσα κάνουν οι κυβερνήσεις οι δικές σας, είναι σωστά. Για όλα τα στραβά φταίνει όλοι οι άλλοι. Επιτέλους, όμως, κυβερνάτε δεκαεπτά από τα είκοσι τελευταία χρόνια. Ε, φτάνει πια η υποκρισία. Σας είδαμε, σας μάθαμε, σας ξέρουμε. Και το κυριότερο, σας ξέρουν οι πολίτες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η χώρα δεν αντέχει άλλο τη σημερινή πραγματικότητα. Δεν μπορεί να μεταθέσουμε τα προβλήματα στο μέλλον. Δεν αντέχουμε άλλο τη σπατάλη, την αδιαφάνεια και την εξάρτηση. Γι'νατε κατεστημένο. Μόνη έννοια σας είναι η συντήρηση. Και η συντήρηση της σημερινής πραγματικότητας είναι απειλή τελικά για το μέλλον του τόπου.

Η Ελλάδα έχει ανάγκη από ένα δυναμικό, αναπτυξιακό άλμα στο αύριο, από ένα νέο ξεκίνημα. Εσείς το μόνο που κάνετε για το αύριο είναι να το φορτώνετε καινούρια προβλήματα. Αυτό αποκαλύπτει και ο τελευταίος Προϋπολογισμός, ο τελευταίος της Κυβέρνησής σας και γι' αυτόν τον καταψηφίζουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι η νέα εποχή, ο νέος αιώνας που ανατέλλει, η καινούρια πραγματικότητα και οι δυσκολίες που διαγράφονται, επιβάλλουν τη συνεργασία και τη συστράτευση των δυνάμεών μας για τα σημαντικά και για τα μείζονα.

Υπάρχουν τομείς κρίσιμοι για την πορεία της χώρας. Σε αυ-

τούς τους τομείς η κοινωνία, οι πολίτες, επιζητούν τη συναίνεση μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων του τόπου. Ο Πρωθυπουργός αρνείται τη συνεννόηση, απορρίπτει τη συνεργασία που του προσφέρουμε, που του προτείνουμε και θεσμικά συχνά. Δεν αποδέχεται τη συναίνεση στους κρίσιμους για το μέλλον του τόπου τομείς, που η μεγάλη πλειοψηφία, η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών, ασχέτως κομματικών προτιμήσεων, επιθυμεί. Επιμένετε αλαζονικά σε μια τακτική, σε μια συμπεριφορά του χθες, του παρελθόντος, στη μονοκομματική, μοναχική και στείρα άσκηση πολιτικής.

Ο τρόπος, με τον οποίο ενεργείτε και συμπεριφέρεσθε μέχρι σήμερα, συνιστά μείζον πολιτικό πρόβλημα.

Επισημάναμε, συνεπώς, από την αρχή ότι κυρίαρχη παράμετρος των αποφάσεών μας είναι η ανάγκη επίλυσης του πολιτικού προβλήματος, γιατί υπάρχει μείζον πολιτικό πρόβλημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μείζονα πτυχή του πολιτικού προβλήματος αποτελεί η άρνηση του Πρωθυπουργού για συνεργασία, για συναίνεση στη χάραξη μακροπρόθεσμης εθνικής στρατηγικής, παρά τη μονότονα επαναλαμβανόμενη πρότασή μας. Σε αντίθεση μάλιστα και με τον ίδιο τον Υπουργό Εξωτερικών, ο Πρωθυπουργός αλαζονικά επιμένει στην απόρριψη της πρότασης για Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής. Ακόμα και τη σύγκληση του συμβουλίου των πολιτικών αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας σε κρίσιμες για τη χώρα στιγμές την αρνείσθε. Μείζονα ακόμα πτυχή του πολιτικού προβλήματος αποτελεί η κατάσταση, που επικρατεί στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και ειδικότερα στις συναλλαγές του, στις συμβάσεις, στις προμήθειες, στα έργα του δημοσίου. Όλοι συμφωνούμε -τουλάχιστον έτσι λέτε- στην ανάγκη διαφάνειας. Το ίδιο το κυβερνών κόμμα, στις προεκλογικές εξαγγελίες του, πρότασε τη δέσμευση να συγκροτήσει ανεξάρτητη διοικητική αρχή για τον έλεγχο των συμβάσεων για έργα και προμήθειες του δημοσίου. Ε, μπαίνουμε στο 2000 και είναι τουλάχιστον θλιβερό να εκβιάζεται ο πολίτης, για να κάνει τη δουλειά του.

Την ώρα που η χώρα έχει ανάγκη και μπορεί να πετύχει ένα δυναμικό αναπτυξιακό άλμα, την ώρα που η ανεργία ξεπερνάει κάθε προηγούμενο, είναι τουλάχιστον απαράδεκτο να καταδικάζονται εκατοντάδες επιχειρήσεις, μόνο και μόνο γιατί η Κυβέρνηση επιμένει να αναθέτει τα πάντα σε λίγους εκλεκτούς της.

Επιπρόσθετα, επιβάλλεται από την ίδια τη δημοκρατία η διασφάλιση εντίμων και διαφανών κανόνων στην πολιτική για τη διαμόρφωση όρων, που θα βάλουν φραγμό σε κάθε προσπάθεια νόθευσης του πολιτικού βίου και της βούλησης των πολιτών.

Στην κατεύθυνση αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι βέβαιο -και το ξέρουμε όλοι- ότι μπορούν να συμβάλουν αποτελεσματικά οι προτάσεις μας για την κατανομή του τηλεοπτικού χρόνου, τον αποτελεσματικό έλεγχο των δαπανών κομμάτων και υποψηφίων και βεβαίως ένα σταθερό εκλογικό σύστημα, ένα σταθερό εκλογικό νόμο, ο οποίος σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να τροποποιείται για τις επόμενες εκλογές.

Η παιδεία βρίσκεται σε κατάσταση αποσύνθεσης. Τους πρόσχρους πειραματισμούς τους πληρώνουν γονείς και παιδιά. Σε ένα σκληρά ανταγωνιστικό κόσμο οι νέοι μας δεν έχουν τα εφόδια, που τους οφείλουμε ως κοινωνία. Και στην παιδεία αρνείσθε την πρότασή μας για διάλογο για μια εθνική πολιτική παιδείας με ορίζοντα εικοσαετίας. Προσθέστε σε αυτά την ανεργία, την εγκληματικότητα, τις κοινωνικές ανισότητες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ίδιοι άνθρωποι που κυβερνούν τόσα χρόνια έχουν γίνει αλαζονικοί. Έχουν αποκοπεί από το μέσο πολίτη, έχουν γίνει κατεστημένο, αυτή είναι η αλήθεια. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτά, δεν είναι υγιή φαινόμενα για το πολιτικό μας σύστημα, για την ίδια την κοινωνία. Γι'αυτό και τα όποια σωστά έγιναν στις δεκαετίες αυτές -ασφαλώς έγιναν και κάποια σωστά, εμείς δεν είμαστε ούτε ολεθρές ούτε ισοπεδωτές- επισκιάζονται από τα σημερινά μεγάλα κοινωνικά αδιέξοδα, που συσσωρεύονται καθημερινά και μεγαλώνουν.

Τα παραπάνω είναι οι μείζονες πτυχές του πολιτικού προβλή-

ματος και είναι υποχρέωση όλων μας να εξαντλήσουμε κάθε δυνατότητα για την αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού. Γι' αυτό πρέπει επιτέλους να ξεκαθαρίσει το πολιτικό πρόβλημα και ένας τρόπος υπάρχει, για να ξεκαθαρίσουν δημοκρατικά τα προβλήματα, οι εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο κ. Σημίτης δήλωσε πρόσφατα πως βλέπει εκλογές στις 26 Μαρτίου. Πρωθυπουργός και κυβερνητικά στελέχη διατείνεσθε πως δε φοβάστε τις πρόωρες εκλογές. Σας λέμε λοιπόν: δεσμευθείτε εδώ και τώρα για εκλογές στις 26 Μαρτίου και πιο νωρίς, αν θέλετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ελάτε να θέσουμε το πολιτικό πρόβλημα στο λαό, ώστε οι πολίτες, το συντομότερο δυνατόν, να αποφασίσουν ποιος θα οδηγήσει τη χώρα στη μετά-ΟΝΕ εποχή. Ας προχωρήσουμε, λοιπόν, σε εκλογές απεμπλεκόντάς τες από την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και έρχομαι τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο μείζον ζήτημα της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας. Η όλη υπόθεση και οι διαστάσεις, που έδωσε ο Πρωθυπουργός αποκλειστική του ευθύνη, αποδεικνύουν τον τρόπο που αντιλαμβάνονται τους θεσμούς και το ρόλο τους στην εύρυθμη λειτουργία του πολιτεύματός μας. Επιλέξατε να ξεκινήσετε την κουβέντα γύρω από την Προεδρία της Δημοκρατίας έναν ολόκληρο χρόνο πριν από την ημερομηνία διεξαγωγής ψηφοφορίας στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Υπάρχει κανείς που να αναρωτιέται για ποιο λόγο το κάνατε; Είναι προφανής ο λόγος. Επιλέξατε να χρησιμοποιήσετε το θεσμό σαν κομματικό εργαλείο. Αυτή είναι η αλήθεια και την ξέρουν όλοι. Δεν σας απασχόλησε η φθορά του. Δεν ενδιαφεραθήκατε καν για την παραφιλολογία που αναπτύξατε γύρω από ένα πρόσωπο, το οποίο συγκεντρώνει το σεβασμό όλων μας. Το μοναδικό σας μέλημα ήταν η δημιουργία εντυπώσεων. Και τι κάνατε, όταν σας εναντιώθηκε σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος της χώρας; Τι κάνατε, όταν σας υποδείξαμε το γεγονός ότι ποτέ στη σύγχρονη κοινοβουλευτική ιστορία δεν ανακινήθηκε τόσο πρόωρα το θέμα; Δεν κάνατε τίποτε απολύτως.

Αντίθετα συνεχίσατε το θεσμικό σας κατήφορο, ακόμα και όταν κανένας άλλος δεν σας ακολουθούσε. Πρόσφατα μάλιστα και αυτό πλέον ξεπερνάει κάθε όριο-ο εκπρόσωπός σας, ο Υπουργός Τύπου, έδωσε την πλήρη διάσταση της φιλοσοφίας σας, της στενής και μικροκομματικής φιλοσοφίας σας, για ένα τέτοιο μεγάλο ζήτημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Χωρίς καμία περιστροφή χαρακτήρισε την υπερψήφισή του κ. Στεφανόπουλου, ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Αν εί- ναι δυνατόν!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτή είναι υπεύθυνη, εθνικά και πολιτικά, στάση; Ή μήπως με αυτούς τους τραγέλαφους θα επιτύχετε τη δήθεν συναίνεση;

Κρυφτήκατε πίσω απ' το θεσμό και με την πρωτόγνωρη συμπεριφορά σας το αποδείξατε και στους πλέον ανύποπτους. Επιλέξατε να σύρετε το θεσμό, να εμπλέξατε το πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας, με γνώμονα μόνο το κομματικό σας συμφέρον. Αυτή είναι η αλήθεια.

Και τολμάτε να κατηγορείτε εμάς, επειδή δεν ακολουθήσαμε την απαράδεκτη πρακτική σας;

Εμείς, κύριε Πρωθυπουργέ, ενεργούμε με αίσθημα ευθύνης απέναντι στους πολίτες, που αξιώνουν σεβασμό και πίστη στις αξίες και τους θεσμούς. Και σ' αυτό είμαστε αμετακίνητοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά και έναντι του νυν Προέδρου, με τον οποίο, αν μη τι άλλο, συμπίπτουμε και συμβαδίζουμε πολιτικά, και αυτό το ξέρουν όλοι.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ : Ψηφίστε τον!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας) :...σ' αυτήν την επιλογή, σ' αυτό το μικροπολιτικό ο- λίσθημα, μείνате μόνοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία είναι υπεύ- θυνη πολιτική δύναμη. Για μας, το πολιτικό πρόβλημα είναι ένα

μείζον ζήτημα. Αλλά δεν σας χαρίζουμε έναν επιτυχημένο Πρό- εδρο Δημοκρατίας, που προέρχεται άλλωστε από τα σπλάχνα αυτής της παράταξης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας- Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

...και ο οποίος, πάνω απ' όλα, τιμά το θεσμό του Προέδρου και υπηρετεί το εθνικό συμφέρον.

Η ιστορία αυτής της παράταξης, η συνείδηση του καθενός α- πό μας, η νοοτροπία μιας νέας γενιάς πολιτικών, που δεν έχει σχέση με νοοτροπίες άλλων εποχών, δεν μας επιτρέπει να αρ- νηθούμε έναν επιτυχημένο Πρόεδρο, έναν Πρόεδρο που θέ- λουν οι πολίτες. Εμείς αφουγκραζόμαστε τη λαϊκή βούληση και απερίφραστα δηλώνουμε: και τον κ. Στεφανόπουλο θα ψηφί- σουμε ως Πρόεδρο και εκλογές ζητάμε στις 26 Μαρτίου ή και νωρίτερα, αν θέλετε.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ : Πότε θα τον ψηφίσουμε ό- μως;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ ησυχία! **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δη - μοκρατίας)** : Ζητούμε σήμερα, ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσω- πείας, αλλά και των πολιτών, η Κυβέρνηση να απαντήσει στις δι- κές μας πράξεις ευθύνης με τη δική της πράξη ευθύνης. Να πο- ρευθούμε έτσι και στην εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας και σε εκλογές τον Μάρτιο του 2000.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η θέση μας είναι κρυστάλλινη, δεν έχει καμία σκιά. Δεν επιδέ- χεται παρερμηνείες και δεν μας ενδιαφέρουν τα κομματικά παι- χνίδια. Πήραμε μια απόφαση ευθύνης, με γνώμονα τη συνείδη- σή μας και καλούμε την Κυβέρνηση να συμπλεύσει με όλη την Αντιπολίτευση, τα άλλα Κόμματα, στο να γίνουν πρόωρες εκλο- γές, αφού πριν έχουμε εκλέξει από κοινού Πρόεδρο Δημοκρα- τίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο κατώφλι του 21ου αιώνα, πρέπει στην πολιτική να πορευθούμε με άλλες αντιλήψεις. Για- τί μόνο έτσι θα αποκατασταθεί η αξιοπιστία της πολιτικής. Και ζητώ από την Κυβέρνηση να μας ακολουθήσει στις αντιλήψεις αυτές.

Ζητώ από την Κυβέρνηση να μας ακολουθήσει στις αντιλή- ψεις αυτές, ζητώ από την Κυβέρνηση να ενισχύσει και όχι πάλι να υπονομεύσει τη συναίνεση, μία συναίνεση που θα συμβάλει και στο υψηλό επίπεδο του πολιτικού, του προεκλογικού αγώνα, ιδίως εάν συμφωνήσετε να τις κάνουμε τις εκλογές.

Άλλωστε, το ζητούμενο στη μετά-ΟΝΕ εποχή είναι, πάνω απ' όλα, η συναίνεση. Γι' αυτό επίμονα ζητώ Εθνικό Συμβούλιο Εξω- τερικής Πολιτικής.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ ησυχία. Τα σχόλια αργότερα. Εκτός εάν θέλετε να κάνουμε διακοπή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δη - μοκρατίας) : Γι' αυτό ζητώ εθνική στρατηγική για την παιδεία.

Προτείνουμε, λοιπόν, και την εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας και εκλογές για το μείζον πολιτικό πρόβλημα.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τι θα πράξει η Κυβέρνηση, αφορά στην ίδια. Ας αναλάβει τις ευθύνες της. Η παράταξη, που έχω την τιμή να εκπροσωπώ, έχει ήσυχη τη συνείδησή της. Αυτήν την ώρα δεν κάνουμε τίποτε άλλο, παρά μόνον το καθή- κον μας. Και από το πώς κάνουμε το καθήκον μας απέναντι στον τόπο, θα ζητήσουμε να κριθούμε από τους πολίτες στις εκλογές που έρχονται, εκλογές που ζητάμε το συντομότερο δυνατόν, εκ- κλογές που, όπως και τις δύο προηγούμενες, είναι βέβαιο ότι θα κερδίσουμε.

(Ήρθι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σταθώ πρώτα στο δεύτερο τμήμα της ομιλίας του κ. Καραμανλή. Προσπάθησα να παρακολουθήσω τους μαιάνδρους της συλλογιστικής του και δεν μπόρεσα να τους κατανοήσω. Το δικό μου συμπέρασμα είναι ότι ο κ. Καραμανλής έκανε μία πρόταση για συναλλαγή. Είπε να εκλέξουμε τον κ. Στεφανόπουλο και να γίνουν αμέσως μετά εκλογές. Έτσι το κατάλαβα.

Εγώ θα πω ότι με τον τρόπο αυτό, ο κ. Καραμανλής προσπαθεί να υπεκφύγει το κύριο πρόβλημα. Δέχεται τον κ. Στεφανόπουλο ως Πρόεδρο της Δημοκρατίας χωρίς συναλλαγή, χωρίς εκλογές; Ναι ή όχι;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Θόρυβος, γέλια από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, εδώ είναι Κοινοβούλιο, δεν είναι καφενείο. Σας παρακαλώ να σεβαστείτε το χώρο. Τι είναι αυτά τα πράγματα;

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, συνεχίστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι απλό. Όπως ξέρουμε όλοι το Φλεβάρη πραγματοποιείται η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Ο κ. Στεφανόπουλος έχει την τεράστια αποδοχή της κοινής γνώμης, την τεράστια αποδοχή για τον τρόπο με τον οποίο εξεπλήρωσε τα καθήκοντά του, τρόπο υποδειγματικό. Έχει την αναγνώριση όλων των πολιτικών κομμάτων και ακούσαμε σήμερα και τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας να λέει ότι έχει και την αναγνώριση της Νέας Δημοκρατίας.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Δικός μας άνθρωπος είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Η ψήφος προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας είναι απλή προς το πρόσωπο, είναι ψήφος που έχει σχέση με το υποψήφιο πρόσωπο. Απαντάς στο ερώτημα: "θεωρείς το πρόσωπο ικανό να εκλεγεί ή όχι;" Καμία σχέση δεν έχει με εκλογές και κόμματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Γιατί όλη αυτή η συλλογιστική για εκλογές;

Τι γίνεται τώρα; Προσπαθεί η Νέα Δημοκρατία να κάνει μία σύνδεση.

Παλιά είχε αφήσει να διαρρεύσει ότι θα γίνουν εκλογές και ίσως ψηφίσουμε μετά τον κ. Στεφανόπουλο. Αφού αυτό αποκρούστηκε από την κοινή γνώμη, λέει τώρα θα ψηφίσουμε τον κ. Στεφανόπουλο, αλλά να γίνουν εκλογές. Έτσι το κατάλαβα.

Η άποψη αυτή είναι ανεπίτρεπτη πρώτα απ' όλα όσον αφορά το πρόσωπο του ίδιου του Προέδρου της Δημοκρατίας του κ. Στεφανόπουλου. Τον παρουσιάζει τον κ. Στεφανόπουλο ως εξαρτώμενο από μία συναλλαγή η οποία θα γίνει ανάμεσα στα κόμματα, αν θα γίνουν εκλογές ή όχι. Ο κ. Στεφανόπουλος δεν είναι εξαρτώμενος από συναλλαγές και είναι ανεπίτρεπτο οποιοδήποτε κόμμα να προσπαθεί να συνδέσει την εκλογή του προσώπου του, όπως επιδιώκει η Νέα Δημοκρατία.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, θα αναγκαστώ να κάνω συστάσεις προσωπικά, για να σοβαρευτούν κάποιοι συνάδελφοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Το δεύτερο είναι ότι η άποψη αυτή δεν συμβιβάζεται με το Σύνταγμα. Η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας είναι, κατά το Σύνταγμα, άσχετη προς την κυβερνητική θητεία.

Από πουθενά μας πουθενά μέσα στο Σύνταγμα, δεν προκύπτει ότι τα κόμματα μπορούν να συμφωνούν στο πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας, αλλά να διαφωνούν με την κυβερνητική πολιτική και επειδή διαφωνούν με την κυβερνητική πολιτική να μην αποδέχονται τον Πρόεδρο και να μην τον ψηφίζουν.

Το Σύνταγμα δεν συνδέει την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας με την κυβερνητική θητεία. Το Σύνταγμα δεν συνδέει την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας με εκλογές, οι οποίες, όπως ακούσαμε σαφέστατα, δεν αφορούν...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε,

εκ Μεσσηνίας, επιτέλους! Το έχετε παρακάνει τέσσερα χρόνια εδώ μέσα! Επιτέλους σεβαστείτε κάτι!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Το Σύνταγμα δεν συνδέει την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας με την κυβερνητική θητεία, όπως είπα πριν και δεν επιτρέπει αυτού του είδους τις τοποθετήσεις ή τις εξαρτήσεις ή τους όρους.

Η απάντησή μου, λοιπόν, στον κ. Καραμανλή είναι απλή: Να πάρετε καθαρά θέση, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Να πείτε με σαφήνεια αν ψηφίζετε ή όχι και ας αφήσουμε τις εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Οι εκλογές τις οποίες επιθυμείτε εσείς, σύμφωνα με το Σύνταγμα -γιατί για εκλογές έχετε πει πολλές φορές- οι εκλογές τις οποίες επιθυμείτε εσείς για το πολιτικό θέμα -και το θέσατε ξεκάθαρα ότι επιθυμείτε εκλογές για το πολιτικό θέμα- είναι εκλογές οι οποίες δεν εξαρτώνται από την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Και σύμφωνα πάλι με το Σύνταγμα, εάν χρειάζεται να γίνουν, εξαρτώνται από απόφαση αυτής της Κυβέρνησης. Δεν εξαρτώνται από απόφαση δική σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Το Σύνταγμα, κύριε Καραμανλή, αν έχετε την καλοσύνη να το διαβάσετε, λέει καθαρά ότι η Κυβέρνηση εξαντλεί την τετραετία. Αν η Κυβέρνηση κρίνει ότι υπάρχει ένα εθνικό θέμα προ του τέλους της τετραετίας, τότε κάνει πρόωρες εκλογές.

Το Σύνταγμα δεν λέει ότι συνδυάζει η Αξιωματική Αντιπολίτευση την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας με εκλογές. Το Σύνταγμα δεν λέει πουθενά ότι γίνεται συναλλαγή. Και να σεβαστούμε το Σύνταγμα και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αυτά τα τερτίπια -γιατί για τερτίπια πρόκειται- να ξεχάσετε αυτά που είπατε περί επικίνδυνης Κυβέρνησης που πρέπει να φύγει και να προσπαθείτε τώρα να συγκαλύψετε την υπαναχώρησή σας, να προσπαθήσετε να καλύψετε τη φυγή σας, αυτά δεν αρμόζουν στο πολίτευμά μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Λυπάμαι, κύριε Καραμανλή, γιατί δεν πρόκειται να σας κάνουν με τη ζωή εύκολη όπως θέλετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Εμείς θα προχωρήσουμε στην εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Θα κληθείτε εκεί να πάρετε σαφή θέση. Να πείτε "ναι" στο πρόσωπο ή "όχι" στο πρόσωπο και έτσι να αναλάβετε τις ευθύνες σας απέναντι στον τόπο. Γιατί σήμερα προσπαθήσατε να υπεκφύγετε. Δεν θέλετε να αναλάβετε τις ευθύνες σας απέναντι στον τόπο. Και αυτό δεν συμβάλλει στην ομαλή πολιτική ζωή. Να έχετε το θάρρος να πείτε τη γνώμη σας για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, αφήνοντας κατά μέρος το άλλο, το πολιτικό πρόβλημα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ : Το είπε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης) : Ας μας πει, ας μας εξηγήσει.

Εμείς, μετά την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, θα προχωρήσουμε όπως επιτάσσει το Σύνταγμα. Γιατί αυτή είναι πάντα η γραμμή μας, όπως επιτάσσει το Σύνταγμα. Το Φλεβάρη, λοιπόν, να δούμε ποια θα είναι η πράξη σας. Και μετά το Φλεβάρη, θα προχωρήσουμε όπως επιτάσσει το Σύνταγμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να συμπληρώσω αυτό το πρώτο τμήμα της παρέμβασής μου με μερικά σχόλια, σε σχέση με το πρώτο τμήμα της παρέμβασής του κ. Καραμανλή. Χρειάζεται αυτό -θα μιλήσω μετά επί της ουσίας- γιατί σε αυτήν την Αίθουσα χρειάζεται επίσης μνήμη. Και φαίνεται ότι η Νέα Δημοκρατία δεν διαθέτει μνήμη. Δεν διαθέτει τη δυνατότητα πρόβλεψης, αλλά ξεχνάει επίσης.

Στο παρελθόν απέτυχε να διακρίνει ποια είναι η επιβεβλημένη πολιτική για τον τόπο, η επιβεβλημένη οικονομική πολιτική. Και αφού απέτυχε να διακρίνει, διαστρεβλώνει τώρα τα πράγματα.

Έχω εδώ μερικά κείμενα ομιλιών του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας.

Τον Νοέμβριο του 1997 ο κ. Καραμανλής διεπίστωνε -οι λέξεις του- ότι: "Η αλήθεια είναι ότι η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε πολύ δύσκολη κατάσταση και πατάει σε σαθρά πόδια. Η

ελληνική οικονομία βρίσκεται σε εξακολουθητική πορεία απόκλισης και απομάκρυνσης από την Ο.Ν.Ε, παρά τους εξωραϊσμούς και τις ωραιοποιήσεις." Διεπίστωνε, δηλαδή, ότι δεν πρόκειται εμείς να φθάσουμε κοντά στους στόχους για την Ο.Ν.Ε, να πετύχουμε το στόχο μας. "Εξακολουθητική πορεία απόκλισης" είναι η έκφρασή του.

Τον ίδιο χρόνο, στη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό, προχώρησε σε υψηλού επιπέδου οικονομικές αναλύσεις και υψηλή ποιότητα πολιτικού λόγου. Είπε: "Επιμένετε το μακιγιάζ και παρουνιάζετε τραβεστί την ελληνική οικονομία. Η πολιτική που ακολουθείτε δεν οδηγεί στο στόχο της ένταξης στην Ο.Ν.Ε. Μπορείτε, αλλά δεν θέλετε." Σαφέστατα, λοιπόν, η πολιτική μας δεν οδηγεί στην ένταξη στην Ο.Ν.Ε.

Μετά την αναπροσαρμογή της δραχμής, αντί να κατανοήσει ότι κάναμε ένα σημαντικό βήμα σε αυτήν την πορεία προς την ένταξη στην Ο.Ν.Ε, διαπίστωνε: "Η υποτίμηση μας απομακρύνει από την ευρωπαϊκή προοπτική και επιβεβαιώνει την απόκλιση της ευάλωτης οικονομίας μας από τις ισχυρές οικονομίες της Ευρώπης." Επιμένει τότε.

Στις 14.12.98, ένα χρόνο μετά, αφού διαπιστώνει ότι τα πράγματα δεν πάνε όπως τα έχει προβλέψει και ότι δεν υπάρχει αυτή η απόκλιση, ο κ. Καραμανλής μας μιλάει για τεχνάσματα πολιτικής, λογιστικής και στη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό τον χαρακτήρισε επί λέξει ως "έναν Προϋπολογισμό εικονικής πραγματικότητας". Είπε "αποτύχατε και η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού αποδοκιμάζει τις κυβερνητικές επιλογές". Και προσθέτει "αν είναι να κάνουμε μαϊμουδιά για να μπούμε μέσα στην ΟΝΕ" -υψηλής ποιότητας πολιτικός λόγος- "κομμάτια να γίνει. Αν όμως, κάνουμε δημιουργική λογιστική και στη συνέχεια πιστεύουμε ότι πετύχαμε τους στόχους, αυτό είναι επικίνδυνο". Προσπαθεί τώρα να βρει μια νέα επινόηση, αφού πλησιάζαμε. Η νέα επινόηση είναι η δημιουργική λογιστική, είναι η "μαϊμουδιά".

Στις 25 Σεπτεμβρίου αυτού του χρόνου, μιλώντας στη Θεσσαλονίκη ο κ. Καραμανλής -έχει και κάποια αξία λόγω της ομιλίας του σε σχέση με τις εκλογές- είπε ότι εμμένει στην άποψη για εκλογές το Μάρτιο του 2000, κατηγορώντας την Κυβέρνηση και εμένα προσωπικά για κινδυνολογία στο θέμα αυτό ότι πρόκειται η ένταξη στην ΟΝΕ να διακινδυνεύσει από την εκλογική αναμέτρηση.

Τον ακούσαμε σήμερα να επαναλαμβάνει τα περί δημιουργικής λογιστικής. Είπε ότι "είναι προϋπολογισμός του αέρα". Θα θυμίσω ότι ανέφερε άλλες φορές ότι η Ελλάδα μπαίνει στην ΟΝΕ "με γυάλινα πόδια, με ευθύνη της Κυβέρνησης". Το είπαμε με άλλο τρόπο.

Εγώ θα ήθελα να ρωτήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν διατυμπανίζει με αυτόν τον τρόπο ότι η ελληνική οικονομία έχει "γυάλινα πόδια" και το αποτέλεσμα που είχαμε οφείλεται στη δημιουργική λογιστική τι λέει όταν συναντά τους Ευρωπαίους συνομιλητές του; Επιμένει ότι τα στοιχεία της Κυβέρνησης είναι ψευδή; Ανταποκρίνονται αυτοί οι ισχυρισμοί τους οποίους προβάλλει στην επιθυμία που εκφράζει ότι θέλει η Ελλάδα να μπει στην ΟΝΕ και εργάζεται και η Νέα Δημοκρατία για την ένταξη στην ΟΝΕ;

Ρωτάω: Καταγγέλλει ή όχι την Κυβέρνηση και τη χώρα ότι δεν πληροί τα κριτήρια λόγω δημιουργικής λογιστικής στα ίδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα οποία έχουν ελέγξει τα στοιχεία, έχουν παρακολουθήσει τα στοιχεία και διαπιστώνουν ότι αυτά είναι ακριβή;

Είπε ότι ο φετινός Προϋπολογισμός είναι ο τελευταίος αυτής της Κυβέρνησης. Εννοεί προφανώς ότι θα γίνει Πρωθυπουργός. Θα ήθελα να ρωτήσω: Εάν βρεθεί σ' αυτήν τη θέση, τι θα αντιπείνει σε όλους αυτούς με τους οποίους θα συνομιλεί για την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ και οι οποίοι θα του παρουσιάζουν όλα αυτά τα περί δημιουργικής λογιστικής, τα περί "γυάλινων ποδιών" και ανικανότητας της χώρας να αντιμετωπίσει τα προβλήματα; Τι θα πει τότε; Θα πει ότι δεν είμαστε ώριμοι και να μην μπούμε στην ΟΝΕ;

Δεν φοβάται η Νέα Δημοκρατία ότι αν πετύχουν όλα αυτά τα οποία ισχυρίζεται, οι συνομιλητές της θα της φέρουν αυτά τα στοιχεία των λόγων της για να τεκμηριώσουν τις οποιεσδήποτε

αρνήσεις;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά δείχνουν ότι η Νέα Δημοκρατία δεν είχε εμπειρία και ικανότητα να προβλέψει, δεν είχε εμπειρία και ικανότητα να προβάλει ένα ουσιαστικό πρόγραμμα, δεν έχει και εμπειρία και ικανότητα να χειριστεί τα θέματα του τόπου. Και η πρώτη πρότασή της, η οποία συνδέει την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας με τις εκλογές και η δεύτερη τοποθέτησή της σε σχέση με τον Προϋπολογισμό και την οικονομική πολιτική, δείχνουν ότι είναι βαθιά ακατάλληλη για να κυβερνήσει τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, το ποιος είναι ακατάλληλος να κυβερνήσει τον τόπο αποδεικνύεται από τα έργα και τις ημέρες εκείνων που κυβερνούν τόσα χρόνια και μας έχουν πάει τόσο πίσω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Εκείνων που ευθύνονται, που οι νέοι σήμερα δεν έχουν δικαίωμα ούτε στη μόρφωση ούτε στη δουλειά. Εκείνων που καταδικασαν τον αγροτικό κόσμο σε αδιέξοδο. Εκείνων που ευθύνονται για τις διευρυνόμενες κοινωνικές ανισότητες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Αφήστε, λοιπόν, αυτές τις κουβέντες.

Θα σας πω δύο λέξεις για τα οικονομικά και μετά θα πάμε στο μείζον θέμα.

Βέβαια, ο κύριος Πρωθυπουργός με τιμά ότι με διαβάξει έτσι προσεκτικά. Φαντάζομαι να παίρνει και καμιά καλή ιδέα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Και μια και με ενθαρρύνετε με την ανάγνωσή σας, θα σας στείλω και το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, γιατί λέτε κάθε τόσο ότι δεν έχουμε θέσεις. Να τις πάρετε να τις μελετήσετε, να πάρετε και εσείς καμιά καλή ιδέα.

Λέτε, λοιπόν, ότι έλεγα το '97 ότι η οικονομία βρίσκεται σε σαθρά πόδια. Τι χρειαζόμαστε καλύτερου μάρτυρα, ποιος είναι πιο αδιάψευστος μάρτυρας από το γεγονός ότι είμαστε η μόνη χώρα που ήθελε και δεν μπορούσε να μπει στην ΟΝΕ τον κατάλληλο χρόνο; Και μπαίνουμε τελευταίοι και καταϊδρωμένοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Όπως, επίσης, το γεγονός ότι όλη η προσοχή σας ήταν στραμμένη στην ονομαστική σύγκλιση γι' αυτό υπάρχει τόσο μεγάλο πρόβλημα και στην πραγματική οικονομία, όπως αντικατοπτρίζεται στις μικρομεσαίες, στην ανεργία, στον αγροτικό τομέα, αλλά και στην αδιαφορία σας για τους πολίτες αυτής της χώρας.

Είναι ή δεν είναι, λοιπόν, άρρωστη η κατάσταση; Εμείς λέμε ότι είναι και έτσι είναι βέβαιο ότι πιστεύει η συντριπτική πλειοψηφία των συμπολιτών μας.

Για δεύτερη φορά μέσα σε μια εβδομάδα κάνατε έναν κακό υπαιτιισμό και αυτό επιτρέψτε μου να πω δείχνει μικροψυχία. Μου λέτε εμμέσως ότι υπονομεύω την πορεία της χώρας στην ΟΝΕ.

Κύριε Σημίτη, όταν σας μιλώ για δημιουργική λογιστική, σας λέω απλώς τα κόλπα, και τα τερτίπια, και τα τεχνάσματα που μετέρχεστε, για να πετύχετε κουτσά-στραβά τους στόχους της ονομαστικής σύγκλισης. Και είπαμε και σήμερα, "Σύμφωνοι, τα έκαναν και άλλοι αυτά", αλλά μη δημιουργείτε και την αίσθηση ότι μπορεί να πατήσει σ' αυτούς τους δείκτες η πραγματική οικονομία, για να προχωρήσει. Το τι κάνουμε εμείς στην Ευρώπη, για να στηρίξουμε την εθνική υπόθεση, είναι γνωστό και πριν από το Ελσίνκι ήταν ακόμη γνωστό. Και θα έπρεπε κάποια μέρα να έχετε το ηθικό και πολιτικό ανάστημα να πείτε ένα ευχαριστώ για τη δημιουργική στήριξη που σας προσφέρουμε και μόνο στηρίζοντας το στόχο για την ΟΝΕ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όποτε ήταν κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία, όποια κορυφαία επιλογή έκανε -και αυτές ακόμη, με τις οποίες μετά ήλθατε και συμφωνήσατε- τις πολεμήσατε λυσσασμένα, αδιέξοδα. Είναι η πρώτη φορά που η Αντιπολίτευση σπρώχνει την Κυβέρνηση στη σωστή κατεύθυνση. Αν ήσασταν εσείς Αντιπολίτευση σήμερα,

Ξέρετε τι θα κάνατε; Θα βάζατε εμπόδια, για να προχωρήσουμε στην ΟΝΕ.

Εμείς σας επισημαίνουμε λάθη και σας σπρώχνουμε στη σωστή κατεύθυνση. Επιτέλους, αναγνωρίστε το! Δεν θέλετε; Μην το αναγνωρίζετε. Το αναγνωρίζουν οι πολίτες αυτής της χώρας.

Και όπως και να έχει το πράγμα, ξέρουμε όλοι -και το ξέρετε και εσείς- ότι αυτός ο ρόλος είναι που εγγυάται και την απρόσκοπτη πορεία στην ΟΝΕ και, κυρίως, την επόμενη μέρα της μετά-ΟΝΕ εποχής.

Έρχομαι τώρα στο θέμα που επιχειρήσατε, στρεψόδικα, να περιπλέξετε. Μιλήσατε για συναλλαγές.

Συναλλαγές, κύριε Σημίτη, φαντάζεται εκείνος που είναι εξοικωμένος με συναλλαγές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Καμία συναλλαγή και καμία υπεκφυγή.

Εμείς λέμε πολύ απλά και καθαρά: εκτιμούμε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Έκανε καλά τη δουλειά του. Έχει την εκτίμηση της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ ησυχία. Θα κολλήσετε και εσείς τώρα να κάνετε φασαρία;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Τώρα θα το πούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όχι όταν διασύρετε το θεσμό ένα χρόνο εσείς! Τώρα θα το πούμε. Τώρα είναι η ώρα να το πούμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και γι' αυτόν το λόγο, αποφασίζουμε να υπερψηφίσουμε τον κ. Στεφανόπουλο για Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Δεν σας τον χαρίζουμε. Δεν θα σας αφήσουμε να κρύβετε τη γύμνια σας την πολιτική πίσω από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, γιατί αυτό επιχειρείτε να κάνετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Από και πέρα, υπάρχει πράγματι πολιτικό πρόβλημα και ζητούμε εκλογές. Δεν το θέτουμε σε συνάρτηση με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, γιατί σεβόμαστε και το θεσμό, εκτιμάμε και το πρόσωπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ζητούμε εκλογές. Και επειδή μιλάτε για υπεκφυγές, υπεκφυγή είναι η δική σας. Σας έγινε η πρόταση, σας απευθύνθηκε η πρόκληση και δεν είπατε τίποτε. Άλλα λόγια να αγαπιόμαστε. Εδώ είναι απλά τα πράγματα. Πείτε τώρα να κάνουμε εκλογές. Είπατε για 26 Μαρτίου; 26 Μαρτίου. Θέλετε νωρίτερα; Θέλουμε νωρίτερα. Πείτε, δεσμευθείτε όμως. Δεν λέτε τίποτε. Γιατί; Τις φοβάστε τις εκλογές;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Τολμήστε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαίρομαι γιατί ο κ. Καραμανλής αισθάνθηκε την ανάγκη να γίνει σαφής. Χαίρομαι για την απόφασή του ότι, το Φεβρουάριο, όταν γίνει η ψηφοφορία για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, η Νέα Δημοκρατία θα ψηφίσει τον κ. Στεφανόπουλο. Το θεωρώ πολύ θετικό, το θεωρώ ότι εκφράζει την ενότητα της Βουλής, του έθνους και το θεωρώ θετικό για τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Όλα τα άλλα, κύριε Καραμανλή, θα γίνουν όπως το επιτάσσει το Σύνταγμα, όπως το προβλέπει το Σύνταγμα, με τις διαδικασίες που προβλέπει το Σύνταγμα. Δεν πρόκειται, όσο να προτείνετε και να επιμένετε, εμείς να κάνουμε αυτήν τη σύνδεση, που θέλετε να κάνετε εσείς, για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, για τον τόπο και θα έλεγα και για συνέπεια στην πολιτική ζωή, συνέπεια, την οποία δείξατε σήμερα ότι δεν έχετε. Είναι σωστό για τον τόπο ότι δεν την έχετε, αλλά ας μην το ξεχνάμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας):

μοκρατίας): Μία λέξη μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Είναι προφανής η αμηχανία, στην οποία έχετε περιέλθει, κύριε Σημίτη. Προφανέστατη!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Εμείς κάνουμε μία τομή και δεν παίζουμε με τους θεσμούς. Και σας λέμε "Ελάτε να συμφωνήσουμε και για εκλογές". Και δεν το θέλετε, γιατί τις φοβάστε. Δεν τολμάτε να συμφωνήσετε για εκλογές, γιατί ξέρετε ότι θα τις χάσετε. Αυτή είναι η απλή αλήθεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Υπουργοί Μεταφορών και Επικοινωνιών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καταθέτουν σχέδιο νόμου: "Ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών".

Επίσης, οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Εμπορικής Ναυτιλίας καταθέτουν σχέδιο νόμου: "Προσαρμογή του ελληνικού δικαίου στον 29826 των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων".

Παραπέμπονται στις αρμόδιες Διαρκείς Επιτροπές.

Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Πρόόδου κ. Κωνσταντόπουλος, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Πρόόδου): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την εκλογή του Προέδρου Δημοκρατίας που έγινε απόψε, στα πλαίσια της συζήτησης για τον Προϋπολογισμό, αποδεικνύει μία απλή αλήθεια, ότι και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία χειρίζονται το θέμα της εκλογής του Προέδρου με μικροκομματικά κριτήρια. ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία ερίζουν για το ποιος θα οικειοποιηθεί το πρόσωπο του Προέδρου ως προεκλογικό χαρτί.

Και έχει μεγάλη ευθύνη και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, γιατί έτσι οδηγούν σε πρωτοφανή φθορά και το θεσμό και το πρόσωπο και γενικότερα το πολιτικό σύστημα της χώρας.

Επιτρέψτε μου να μιλήσω για μια αποθέωση της δικομματικής υποκρισίας απόψε. Η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία έκαναν το θεσμό και το πρόσωπο του Προέδρου, με δική τους επιλογή, επίκεντρο της κομματικής και πολιτικής αντιμαχίας. Θα έλεγα ότι έκαναν το θεσμό κλωτσοσκουφι στο όνομα μικροκομματικών σκοπιμοτήτων.

Η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας θέλουν τον Πρόεδρο ως παραταξιακή τους σημαία. Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Πρόόδου αισθάνεται δικαιωμένος, απέναντι στην κοινωνία πολιτικά και ιστορικά, γιατί όταν άρχισε η πρόωρη προεδρολογία, με εμφανείς τις επιλογές σκοπιμότητας, εμείς είπαμε με πολιτικά κριτήρια, ότι δεν συμπαρόνουμε σε αυτές τις μεθοδεύσεις. Είπαμε τότε: πενήντα χρόνια μετά τον εμφύλιο στο γύρισμα του αιώνα, γιατί όχι Πρόεδρος από την αριστερά; Δεν ακολουθήσαμε την τακτική άλλων κομμάτων, που εισώπησαν και σιωπούν μέχρι σήμερα. Δεν ακολουθήσαμε την τακτική άλλων κομμάτων, που σκοπίμως δεν είπαν τη θέση τους περιμένοντας, "με το βλέποντας και κάνοντας". Δεν ακολουθήσαμε την τακτική άλλων κομμάτων, που υιοθέτησαν την πολιτική και κομματική μπλόφα σε κρίσιμα τέτοια ζητήματα. Είπαμε ευθαρσώς και με ευθύνη την πολιτική μας πρόταση και σήμερα δικαιούμαστε να ελέγχουμε και την Κυβέρνηση και τη Νέα Δημοκρατία, γιατί έκαναν το πολιτικό σύστημα χαρτοπαίγιο με μπλόφες και κρυφούς άσους τακτικής.

Η Κυβέρνηση ξεκίνησε μια μεθοδευση για να εγκλωβίσει τη Νέα Δημοκρατία. Η Νέα Δημοκρατία επιχειρεί να εγκλωβίσει την Κυβέρνηση. Αυτή είναι η κατάντια του πολιτικού μας συστήματος στα πλαίσια της δικομματικής νοοτροπίας. Αντιμετάθεση εκβιαστικών διλημάτων, για τη νομή της εξουσίας και μόνο, σε βάρος των θεσμών και της ιστορικής συγκυρίας. Είναι, όμως, πέρα από αυτά, σε ένα δεύτερο επίπεδο, αυτές οι κινήσεις, κινήσεις που οδηγούν την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας σε μια σύμπτωση, στη σύγκλιση ενός σταθερού άξονα κεντροδεξιάς, που θα αποτελεί πλαίσιο αναφοράς της πολιτικής μας ζωής στο έμπα του 21ου αιώνα.

Αυτό είναι που σήμερα αποκαλύπτεται με τακτικές κινήσεις προσαρμογής και πίεσης. Τα δύο μεγάλα κόμματα ενδιαφέρο-

νται να κρατήσουν σταθερό τον άξονα της κεντροδεξιάς, ως σημείο στήριξης του δικομματικού πολιτικού συστήματος της χώρας.

Δεν ξέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιος δρομολόγησε εξ αρχής τη συναλλαγή. Εάν θελήσω να απαντήσω στο ερώτημα ποιος δρομολόγησε τη συναλλαγή, τότε θα πω ότι είναι η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, της Κυβέρνησης. Δεν ξέρω ποιος οδηγήθηκε, εκ των υστέρων, στην αναζήτηση της όποιας συναλλαγής. Εάν πρέπει να απαντήσω στο ερώτημα, ποιος εκ των υστέρων οδηγήθηκε σε αυτήν τη συναλλαγή, θα πω τότε ότι είναι η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας. Δεν ξέρω εάν πίσω από τους θεσμούς και τις δομές του πολιτικού μας συστήματος, άλλοι υπέρτεροι μηχανισμοί, αξίωσαν αυτό το πλαίσιο της σύγκλισης των δύο κομμάτων και της συναλλαγής. Αν πρέπει να απαντήσω σ' αυτό το ερώτημα, ποιοι ενδεχομένως πίσω από τους θεσμούς και τις δομές του συστήματος, έσπρωξαν και ενδιαφέρθηκαν γι' αυτό το πλαίσιο συναλλαγής, τότε θα απαντήσω ότι είναι τα εξωθεσμικά κέντρα, οι μηχανισμοί που υπερτερούν τούτη την ώρα έναντι των δημοκρατικών μας θεσμών.

Κύριε Πρωθυπουργέ και κύριε Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με τούτα και με τ' άλλα, θα την πάτε πιο χαμηλά την πολιτική αξιοπιστία. Θα την κάνετε πιο βαθιά την πολιτική κρίση. Θα απομακρύνετε ακόμη περισσότερο τη λειτουργία του δημοκρατικού μας συστήματος από τις απαντήσεις των καιρών και από τις ανάγκες των πολιτών και της κοινωνίας.

Πίστεψε η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι θα βρει ένα βασικό σημείο διαχωρισμού από τη Νέα Δημοκρατία στην εκλογή του Προέδρου, δεδομένου ότι στα άλλα σημεία οι διαφορές σας είναι ασημαντές. Η Νέα Δημοκρατία θέλησε να μη χάρισει ως σημείο διαφορισμού αυτό που αναφέρεται στην εκλογή του Προέδρου.

Εμείς, από την πλευρά του Συνασπισμού, της Αριστεράς και της Προόδου, λέμε πώς αυτό θυμίζει στον απλό πολίτη, ότι τα επικοινωνιακά και πολιτικά σας επιτελεία, κύριοι, παραπέμπουν σε εκείνο που ο λαός καταγράφει σε στιγμές ανευθυνότητας και αναξιοπιστίας με την αποστροφή "τα παιδιά παίζει".

Από την πλευρά του Συνασπισμού, αντιμετωπίζουμε το θέμα στη βάση αρχών, με ιδεολογικά και πολιτικά κριτήρια. Εμείς σας είπαμε, γιατί η Βουλή να μην εκλέξει νέο Πρόεδρο, που να αντιστοιχείται με τη μεγάλη κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία, γιατί όχι Πρόεδρος από την Αριστερά!

Η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιλέγει την κεντροδεξιά σύγκλιση. Η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας σπρώχνει προς την ακροδεξιά σύγκλιση. Εμείς προτείνουμε την εκλογή Προέδρου από το χώρο της Αριστεράς, γιατί δεν είναι κανένα θεσμικό άβατο, που μπορεί τούτη την ώρα να ταλαιπωρεί, στο γύρισμα του αιώνα, την ευρύτερη Αριστερά στον τόπο μας. Γι' αυτό και προτείναμε με υπεύθυνο και συνεπή τρόπο την πρότασή μας για το Λεωνίδα Κύρκο.

Όσο για τις εκλογές, δεν μας ενδιαφέρει το εάν θα γίνουν το Μάρτιο ή αν θα γίνουν το Σεπτέμβριο ή αν θα γίνουν ενδιάμεσως ή νωρίτερα. Πάλι με πολιτική ευθύνη είπαμε στον ελληνικό λαό ότι το θέμα είναι από τις εκλογές να προκύψουν οι νέοι συσχετισμοί, να προκύψει το νέο πολιτικό σκηνικό, η νέα κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία, που θα παραμερίσει τις πολιτικές που εφαρμόζονται και δεν θα επιτρέψει αυτές τις κεντροδεξιές συγκλίσεις, που γίνονται στο όνομα άλλων σκοπιμοτήτων και άλλων προτεραιοτήτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να λοιπόν πώς είμαστε σήμερα μάρτυρες ενός πολιτικού θεάτρου που παίζεται μόνο και μόνο για τις εντυπώσεις. Και εμείς από την πλευρά μας δεν συμπεράτουμε σε τέτοιες πρακτικές. Εξηγείστε στον ελληνικό λαό όλες αυτές τις μεθοδεύσεις σας, γιατί ο ελληνικός λαός έχει περισσότερη κρίση από εκείνη την οποία υπολογίζουν τα επικοινωνιακά σας επιτελεία και όλοι οι μηχανισμοί που στηρίζουν τη διαιώνιση και την ανακύκλωση, την ανασύνδεση και την αναδιάρθρωση των δυνάμεων του δικομματισμού. Έτσι εγκλωβίζετε την κοινωνία, έτσι αιχμαλωτίζετε τον κοινωνικό και πολιτικό δυναμισμό της χώρας, έτσι οδηγείτε σε φαινόμενα τα οποία καμία ωραιοποίηση δεν μπορεί σήμερα να διασκεδάσει.

Γιατί και ο Προϋπολογισμός του 2000, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ένα βασικό χαρακτηριστικό που τον προσδιορί-

ζει, είναι προεκλογικός Προϋπολογισμός, Προϋπολογισμός συνέχισης της μονόδρομης πολιτικής. Και εδώ που τα λέμε, αυτό το παιχνίδι, με την μπλόφα του ενός εις βάρος του άλλου, σας φέρνει και τους δυο σε δυσχέρεια και θα καταναλώσετε πολύ χρόνο ακόμη για να εξομαλύνετε τα πράγματα έτσι όπως τα έχετε διαμορφώσει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Εμείς λέμε ότι αυτός ο Προϋπολογισμός είναι προεκλογικός Προϋπολογισμός και επιβεβαιωνόμαστε σε εκείνο που είπαμε εξ αρχής ότι η Κυβέρνηση εντάσσει τα πάντα στην προεκλογική της τακτική, από την εκλογή Προέδρου μέχρι τον Προϋπολογισμό, από το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης μέχρι και τους Ολυμπιακούς του 2004, από το χρηματιστήριο μέχρι και την πολιτική συμφωνία στο Ελσίνκι.

Στα λόγια ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι δεν επιθυμεί πρόωρες εκλογές. Στην πράξη επιδιώκει την προσφυγή στις κάλπες. Γι' αυτό και έχει κηρύξει με δική της επιλογή την πιο μακρόχρονη προεκλογική περίοδο. Η σημερινή τακτική κίνηση της Νέας Δημοκρατίας θα σας οδηγήσει και τους δύο σε αναπροσαρμογές της τακτικής σας.

Είναι φανερό ότι η Κυβέρνηση θέλει να αξιοποιήσει προεκλογικά την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ, όσο η ίδια η ένταξη θα εκκρεμεί. Η Κυβέρνηση θέλει να προλάβει τις διαδικασίες αξιολόγησης της ελληνικής οικονομίας και τις οδηγίες για την ακολουθητέα οικονομική πολιτική, που θα διατυπώσουν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, στις αντίστοιχες εκθέσεις τους το Μάιο του 2000.

Αυτές οι συστάσεις θα κάνουν φανερό ότι είναι ακάλυπτες οι μεταχρονολογημένες επιταγές ευφορίας, που απλόχερα μοιράζει σήμερα η Κυβέρνηση για λόγους προεκλογικής σκοπιμότητας. Οι συστάσεις και οι οδηγίες για τη συνεχιζόμενη προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας στις συνθήκες της ζώνης του ΕΥΡΩ, θα κάνουν πιο ασφκτικά, πιο σκληρά τα πλαίσια της περιόδου που έρχεται μετά την ΟΝΕ. Παίζεται, λοιπόν, για μια φορά ακόμη το ίδιο παλαιοκομματικό παιχνίδι. Προεξοφλούνται εντυπώσεις, δεν λέγονται τα πράγματα με το όνομά τους, τα συνθήματα κυριαρχούν και εμποδίζουν τη συζήτηση επί της ουσίας. Δεν προετοιμάζεται σωστά η οικονομία και η κοινωνία, μόνο και μόνο για να περάσουν τα κόλπα για την όποια κυβερνητική αυτοδυναμία.

Και μετά; Μετά τις εκλογές η ίδια τακτική. Για όποιον και αν κερδίσει τις εκλογές, το εκλογικό αποτέλεσμα θα είναι το άλλο-θι για τη συνέχιση των πολιτικών του μονόδρομου, της κοινωνικής αδικίας και αναληθσίας, της ρηχής και επίπλαστης σύγκλισης των αριθμών, της εγκατάλειψης της πραγματικής οικονομίας και της πραγματικής κοινωνίας στις ασφκτικές πιέσεις των αγορών και των εκπροσώπων τους.

Ήδη από τώρα σε αυτήν την προεκλογική περίοδο έχουν δειξεί το πραγματικό τους πρόσωπο, το γνωστό τους χαρακτήρα, οι παραδοσιακές παρεκτροπές της αυτοδύναμης κυβερνητικής ισχύος, παρεκτροπές πολιτικής αληθιάς, αλαζονείας και αναληθσίας, αυταρχισμού και τακτικισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας φτάσαμε στο 2000. Ας αλλάξει σε λίγες μέρες ο αιώνας, όπως θεωρείται. Τι και αν αλλάζουν οι αιώνες; Το μόνο που παραμένει αναλλοίωτο, σε τούτο τον τόπο, είναι, το πολιτικό σύστημα, οι πρακτικές του και οι μεθοδεύσεις του. Το αποδεικνύει άλλωστε και ο τρόπος, με τον οποίο έγινε η σημερινή συζήτηση, το αποδεικνύει και ο τρόπος, με τον οποίο συντάσσεται και συζητείται ο Προϋπολογισμός.

Έτσι, λοιπόν, μέσα σε αυτά τα πλαίσια της δικομματικής καθήλωσης, του κυβερνητικού κομματισμού και του εξωθεσμικού εγκλωβισμού, εύλογα εγείρεται το ερώτημα: Ποια ανάπτυξη προωθείται; Ποια κοινωνική πρόοδος συντελείται και ποια πολιτική πράγματα παράγεται;

Μιλάμε για την Ελλάδα του 2000. Πενήντα χρόνια μετά τον εμφύλιο, είκοσι έξι χρόνια μετά τη δικτατορία, είκοσι χρόνια μετά την ένταξη στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, δέκα χρόνια μετά την αποτυχία των καθεστώτων του λεγόμενου "υπαρκτού", σοσιαλισμού, ένα χρόνο πριν από την αναμενόμενη ένταξη στην ΟΝΕ. Ο απλός πολίτης ξέρει πολύ καλά ότι η χώρα μας αλλά

και η ζωή του, έπρεπε να βρίσκονται σε καλύτερα επίπεδα. Ξέρει ο Έλληνας πολίτης, πάρα πολύ καλά, ότι, τα χρόνια, τις θυσίες και τα χρήματα, οι εναλλασσόμενες Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, δεν τα αξιοποίησαν με κοινωνικές και αναπτυξιακές προτεραιότητες. Ξέρει ότι άλλες χώρες με δυσμενέστερους όρους ή με παρόμοιες συνθήκες προς την Ελλάδα, πέτυχαν και πετυχαίνουν περισσότερες, σταθερότερες και αποτελεσματικότερες κατακτήσεις.

Είκοσι έξι χρόνια μετά τη δικτατορία, η μεταπολίτευση των ισχυρών και εναλλασσόμενων κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας οδήγησε, από τον ενθουσιασμό για την αποκατάσταση της δημοκρατίας, στην απογοήτευση και της αναξιοπιστία, στην υποταγή και στην εξουθένωση της πολιτικής από τα ποικίλνυμα μέσα. Από τη μεγάλη κοινωνική παρέμβαση και το έντονο συλλογικό ενδιαφέρον, στη σημερινή αδιαφορία και απόρριψη, από τα κοινωνικά κινήματα και την αγωνιστική τους έξαρση, στις πελατειακές σχέσεις και στους κομματικούς στρατούς του δικομματικού παραγοντισμού εξουσίας.

Έχετε ευθύνη, κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε ευθύνη, κύριε Πρωθυπουργέ, γιατί συμπληρώνετε εσείς προσωπικά ολόκληρη τετραετία στη διακυβέρνηση. Και αντί να τολμήσετε διαρθρωτικές αλλαγές στις πολιτικές δομές και λειτουργίες της χώρας, το μόνο που κάνατε είναι να προσθέσετε στη λιπανάδα των αχρηστευμένων και μεταλλαγμένων εννοιών και την έννοια του εκσυγχρονισμού. Δουλεύετε με τα ίδια εργαλεία και τις ίδιες λογικές. Δεν βελτιώσατε το πολιτικό κλίμα. Δεν ανορθώθηκε ούτε επί των ημερών σας η πολιτική ζωή του τόπου.

Μιλώ γι' αυτά, γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση δεν θέλησε εγκαίρως να υπάρξει δεσμευτική ρύθμιση με κυρώσεις για το όριο των προεκλογικών δαπανών, ώστε να μη γίνεται το γνωστό όργιο των δεκάδων δισεκατομμυρίων, από φανερές και αφανείς πηγές, που σκορπίζονται στις επικοινωνιακές προεκλογικές εκστρατείες και τροφοδοτούν τη φασαρία και τη διαφθορά.

Γιατί δεν θελήσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, να υπάρξει πλαίσιο ελέγχου της προβολής και διαφήμισης στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που παίζουν πια πρωταγωνιστικό ρόλο, παραβιάζοντας κάθε αρχή δημοκρατικής ισοτιμίας και δεοντολογίας; Γιατί δεν θελήσατε εγκαίρως να αλλάξετε το σχιζοφρενικό και ανέντιμο εκλογικό νόμο, που ισχύει και προκαλεί πια θεσμική και πολιτική παραμόρφωση της χώρας, αφού πλαστογραφεί τους εκλογικούς συσχετισμούς και αλλοιώνει τις πολιτικές λειτουργίες, μέσα και έξω από τη Βουλή;

Μιλώ γι' αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί ξέρετε πολύ καλά εσείς στην Κυβέρνηση ότι το πολιτικό σύστημα, το κυβερνητικό μοντέλο αποφάσεων και διαχείρισης των πόρων, μαζί με την κοινωνική συνοχή και προστασία, είναι αποφασιστικές προϋποθέσεις για την πραγματική ανάπτυξη και τη συλλογική πρόοδο της χώρας.

Μιλώ γι' αυτά, γιατί και ο σημερινός Προϋπολογισμός επιβεβαιώνει εκείνο που μέχρι σήμερα έχει αποκαλυφθεί στα μάτια της ελληνικής κοινωνίας, ως ακλόνητη και οδυνηρή βεβαιότητα. Αυτό το σύστημα αποφάσεων και διαχείρισης στα πλαίσια του δικομματισμού -και το ευρύτερο πολιτικό σύστημα με τη συμμετοχή όλων των δυνάμεων- στάθηκε ανίκανο να συνειδητοποιήσει εγκαίρως και να αφομοιώσει αποτελεσματικά την περίοδο έντασης της χώρας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, με τις δυνατότητες και τις πιέσεις που έφερε. Άλλες χώρες το μπόρεσαν και γι' αυτό έκαναν συντονισμένα και πριν από μας τις ωφέλιμες προσαρμογές.

Το ελληνικό κυβερνητικό και κρατικό μοντέλο του παραγοντισμού, του συγκεντρωτισμού και των πελατειακών σχέσεων, δεν μπόρεσε να απορροφήσει ορθολογικά και να διαχειριστεί με κοινωνικές και αναπτυξιακές προτεραιότητες τους εθνικούς και κοινωνικούς πόρους. Άλλες χώρες, κύριοι της Κυβέρνησης, το κατόρθωσαν, εξασφαλίζοντας τις χρήσιμες υποδομές ανάπτυξης και κοινωνικής πολιτικής, που στην Ελλάδα λείπουν δραματικά ακόμα και σήμερα.

Το ίδιο σύστημα είναι που δεν μπόρεσε να οδηγήσει την Ελλάδα στην ΟΝΕ εγκαίρως, χωρίς το μονόδρομο της διαρκούς και εξουθενωτικής λιτότητας, που μεγαλώνει υπέρμετρα το κοι-

νωνικό κόστος και το κατανέμει άδικα σε βάρος εκείνων που δεν κατέχουν, που δεν έχουν και δεν αντέχουν.

Το ίδιο, τέλος, σύστημα είναι που δεν προετοιμάζει την οικονομία, την κοινωνία, τη χώρα, για τη μετά ΟΝΕ εποχή. Απεναντίας προετοιμάζει τον ίδιο μονόδρομο, που μας φέρνει στις έντονες κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες, στην εξάπλωση της ανεργίας και των αποκλεισμών, στη συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, στη διασπάθιση του δημοσίου χρήματος και στη φασαρία του δημοσίου βίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση επιδιώκει την εν λευκώ διαχείριση της μετά ΟΝΕ εποχής. Για το λόγο αυτό και το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σύγκλισης του 1999-2002 που υπέβαλε στην ευρωπαϊκή επιτροπή την περασμένη Τετάρτη, εκτός από αισιόδοξο είναι και ελλειμματικό, θα έλεγα ψευδεπίγραφο. Αποκρύπτει τις ακριβείς προθέσεις της Κυβέρνησης στα δύο σημαντικότερα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας, την ανεργία και το ασφαλιστικό. Στη σελίδα 32 αυτού του προγράμματος η διατύπωση είναι σαφής. "Η δεύτερη φάση της μεταρρύθμισης της κοινωνικής ασφάλισης είναι στην ημερήσια διάταξη της επόμενης Βουλής, με στόχο τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης".

Αυτός είναι ο κεντρικός στόχος της επόμενης Βουλής. Γιατί αποφύγατε τη συζήτηση αυτού του προγράμματος; Γιατί δεν το φέρατε στη Βουλή; Γιατί επαναλάβατε την ίδια πρακτική της εν κρυπτώ ονομαστικής κατάρτισης; Γιατί αποφύγατε το δημοκρατικό και κοινωνικό διάλογο; Γιατί αποφεύγετε ακόμα και σήμερα αναφορά στα σχέδιά σας; Ερωτώ, κύριοι Υπουργοί, έφυγε ο κύριος Πρωθυπουργός; Δεν έχει η Κυβέρνηση διαμορφωμένο άποψη, τουλάχιστον για τις βασικές παραμέτρους της αναμόρφωσης του ασφαλιστικού συστήματος; Αν έχει, γιατί δεν τη διατυπώνει ρητά, γιατί δεν τη λέει ανοιχτά από τώρα; Μήπως γιατί βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο και εν όψει του ενδεχόμενου πολιτικού και εκλογικού κόστους, από τη δημοσιοποίηση των θέσεων της για το ασφαλιστικό, προτιμά να κρύβεται πίσω από το ΚΕΠΕ και τους εξειδικευμένους διεθνείς οίκους; Μήπως επιδιώκει να νομιμοποιήσει κοινωνικά και πολιτικά τις θέσεις της για το ασφαλιστικό, ως έναν ακόμα μονόδρομο στις πολιτικές της;

Είναι χαρακτηριστικό -και θα το πω- ότι μόλις την Πέμπτη το ΚΕΠΕ αποφάσισε την προκήρυξη διεθνούς διαγωνισμού για την πρόσληψη ξένου συμβούλου, ο οποίος θα πρέπει να υποβάλει τις προτάσεις του για την αναμόρφωση του ασφαλιστικού σε διάστημα έξι μηνών, δηλαδή, μετά τις εκλογές που είχατε προγραμματίσει για τις 26 Μαρτίου.

Και ο κύριος Πρωθυπουργός ως Πρωθυπουργός της χώρας, αλλά και όλοι σας κύριοι Υπουργοί είσθε υπεύθυνοι. Εφόσον δεν επιθυμείτε να αποκαλύψετε προεκλογικά τους στόχους σας και τους σχεδιασμούς σας, τουλάχιστον να δεσμευθείτε -πορεύεστε να δεσμευθείτε τώρα- ότι δεν θα προωθήσετε τη μερική ιδιωτικοποίηση του ασφαλιστικού συστήματος, την ιδιωτικοποίηση των υποδομών άσκησης κοινωνικής πολιτικής, τη δημιουργία ασφαλιστικών παροχών δύο ή περισσότερων ταχυτήτων ότι δεν θα δρομολογήσετε τη μετατόπιση πρόσθετων δαπανών από το κράτος στους ίδιους, τους εργαζόμενους και στους άνεργους για τη συνταξιοδότησή τους και την περιθαλψή τους.

Ο κύριος Πρωθυπουργός μιλώντας προ καιρού σε μια ακόμη κομματική εκλογική σύσκεψη, στον τομέα συνδικαλισμού του ΠΑΣΟΚ, είχε πει επί λέξει: "Ένας καλά εφοδιασμένος νέος εργαζόμενος μπορεί από και πέρα να αναλάβει περισσότερο ο ίδιος της ευθύνης για την ασφάλισή του, τη στέγασή του και την υγειονομική του περίθαλψη, με αντίστοιχη μείωση (όχι κατάργηση) των ευθυνών του κράτους". Τι προωνίζεται αυτή η δήλωση σε σχέση με τις κυοφορούμενες αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα; Μήπως αυτό που διατύπωσε προηγουμένως ως ερώτημα; Ότι δηλαδή οι αλλαγές θα περιλάβουν και την ανακατανομή της ευθύνης και των δαπανών, για ασφάλιση και υγειονομική περίθαλψη, από το κράτος στους πολίτες, στους ώμους των προσώπων;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αποτελεσματικό τρόπο στην οικονομική βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος,

αλλά και στη σταθερότητα της οικονομίας, συμβάλλουν οι πολιτικές για την καταπολέμηση της ανεργίας και την αύξηση της απασχόλησης. Όπως επισημαίνουν ειδικοί επιστήμονες "οι επιπτώσεις της ανεργίας στην κοινωνική ασφάλιση -και το ξέρετε πολύ καλά- είναι σημαντικότερου βαθμού απ' αυτές των δυσμενών δημογραφικών εξελίξεων". Δυσμενέστερες οι επιπτώσεις από την ανεργία απ' ό,τι οι αρνητικές δημογραφικές εξελίξεις.

Η Κυβέρνηση, όμως, σύμφωνα με αυτά που στο πρόγραμμα σύγκλισης αποκαλύπτονται, αντιμετωπίζει την ανεργία ως μικροοικονομικό φαινόμενο και με μέτρα που κάνουν πιο μεγάλη την ελαστικότητα της εργασίας. Δηλαδή, αντιμετωπίζει την ανεργία με την αστάθεια της εργασίας και τον κοινωνικό αποκλεισμό με την απειλή του κοινωνικού αποκλεισμού.

Εμείς απορρίπτουμε αυτήν τη λογική και έχουμε αντιπροτείνει συγκεκριμένα μέτρα, τα οποία εσείς δεν τολμάτε να αντιμετωπίσετε επί της ουσίας. Αντιπροτείνουμε μια ενεργητική και κοινωνική στρατηγική, για την αντιμετώπιση της ανεργίας και τη διεύρυνση της απασχόλησης, με αιχμή τη σταδιακή καθιέρωση εργασίας τριάντα πέντε ωρών, χωρίς παράλληλη μείωση των αποδοχών.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι, μόλις στις αρχές αυτού του μήνα, η Κυβέρνηση απέρριψε τη σχετική νομοθετική πρωτοβουλία του Συνασπισμού. Και ο αρμόδιος Υπουργός κ. Παπαϊωάννου τη χαρακτήρισε "ως επικίνδυνο άλμα που θα πλήξει το επενδυτικό κλίμα της χώρας". Ουσιαστικά δηλαδή, αρνείσθε την πολιτική ευθύνη να πάρετε μια απόφαση. Παραπέμπετε το θέμα στη διαδικασία των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Το θέτετε, δηλαδή, υπό την κρίση της εργοδοσίας για να απορριφθεί.

Αν η Κυβέρνηση συναινέσει, στη νομοθετική πρωτοβουλία του Συνασπισμού, τα οφέλη στην απασχόληση και την καταπολέμηση της ανεργίας, από τη σταδιακή εφαρμογή της εργασίας των τριάντα πέντε ωρών την εβδομάδα, από 1.1.2000, θα ήταν πάρα πολύ σημαντικά. Εκτιμάται ότι θα είχε ως άμεσο αποτέλεσμα τη δημιουργία εκατόν τριάντα χιλιάδων θέσεων και τη διάσωση άλλων πενήντα χιλιάδων θέσεων εργασίας. Επιπλέον, δεν θα επιβάρυνε το κόστος εργασίας και την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων, δοθέντος ότι στη χώρα μας το κόστος εργασίας ανέρχεται στο 17% του συνολικού κόστους των προϊόντων, έναντι του 30% ως 37% στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αρνείται η Κυβέρνησή σας, η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη, η σοσιαλιστική κυβέρνηση, όπως λέτε, να συναινέσει σε αυτό, που με δική της νομοθετική πρωτοβουλία, με δύο νόμους της Μαρτίν Ομπρύ, πράττει αυτήν τη στιγμή η Γαλλική κυβέρνηση.

"Η επανάσταση των τριάντα πέντε ωρών", όπως τη χαρακτηρίζει η MOND της περασμένης Παρασκευής, ξεκινάει σε λίγες μέρες στη Γαλλία, από 1/1/2000, σε όλες τις επιχειρήσεις, που απασχολούν περισσότερους από είκοσι εργαζόμενους, χωρίς φυσικά να προβλέπεται μείωση των αποδοχών τους.

Δεν ευελπιστούμε βεβαίως ότι η Κυβέρνηση θα μεταβάλει την πολιτική της και στην άλλη πρόταση νόμου του Συνασπισμού για την προστασία ειδικών κατηγοριών ανέργων, για την καταβολή συνταξιοδοτικού δικαιώματος στους ηλικιωμένους άνεργους, με βάση την εκάστοτε ισχύουσα κατώτατη σύνταξη γήρατος του ΙΚΑ, για τη σταδιακή αύξηση του επιδόματος της ανεργίας στο 80% του μισθού του ανειδίκευτου εργάτη, για επιμήκυνση της διάρκειας χορήγησης του επιδόματος ανεργίας πέραν του δωδεκάμηνου, καθώς και για τη σύσταση λογαριασμού κοινωνικής αλληλεγγύης, με σκοπό τη στήριξη, με ένα ελάχιστο εισόδημα, όσων δεν μπορούν να στοιχειοθετήσουν προϋποθέσεις συνταξιοδότησης.

Αυτές οι δυο νομοθετικές πρωτοβουλίες του Συνασπισμού, αποτελούν αξιόπιστες και άμεσα εφαρμόσιμες εναλλακτικές προτάσεις. Σας ρωτάμε λοιπόν, γιατί δεν τις δέχεσθε, γιατί δεν τις επιλέγετε, γιατί δεν τις εφαρμόζετε.

Έρχεστε εδώ, δια στόματος του κυρίου Υπουργού και παιανίζετε ιαχές θριάμβου για την προώθηση του εθνικού σχεδίου για την απασχόληση, την ώρα που η ανεργία στην Ελλάδα καλπάζει και είμαστε η μοναδική χώρα, στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που παρατηρείται αυτή η αύξηση.

Θα ήθελα ακόμη να επισημάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελ-

φοι, ότι η ανατίμηση της τρέχουσας ισοτιμίας της δραχμής έναντι του ευρώ, ως προς την κεντρική ισοτιμία της, θα έχει και αυτή αρνητικές συνέπειες, τόσο στην πραγματική οικονομία, όσο και στα εισοδήματα των μισθωτών και των συνταξιούχων, μετεκλογικά. Θα διαταράξει ακόμα περισσότερο τις εύθραυστες βάσεις της ονομαστικής σύγκλισης και θα υποσκάψει την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, η οποία ήδη έχει τρωθεί από το μείγμα οικονομικής πολιτικής που εφαρμόζετε αδιατάρακτα την τελευταία δεκαετία.

Γι' αυτό και εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επισημαίνουμε ότι η επικείμενη πραγματική ανατίμηση της δραχμής, έχει δύο όψεις με διαμετρικά αντίθετες καταστάσεις. Την προσεκλογική όψη, για να διευκολύνει την αποκλιμάκωση του πληθωρισμού, τη μείωση των επιτοκίων, και να στηρίξει την προσδοκία της Κυβέρνησης ότι η μείωση αυτή θα είναι σε τέτοια έκταση, ώστε να αντιστρέψει το κλίμα στην αγορά και να αναζωογονήσει το χρηματιστήριο. Να λειτουργήσει δηλαδή, ως προεκλογικό μέρισμα για την ίδια την Κυβέρνηση.

Έχει βεβαίως και τη μετεκλογική όψη, οπότε θα γίνει ορατό ότι η προαναγγελία της πραγματικής ανατίμησης της δραχμής, ισοδυναμεί με προαναγγελία έντασης της μονόπλευρης λιτότητας. Και αυτό το ξέρετε και δεν το λέτε.

Είναι φανερό ότι η επικοινωνιακή πολιτική της Κυβέρνησης πανηγυρίζει. Αξιοποιεί τα αποτελέσματα της ονομαστικής σύγκλισης και θέλει να δημιουργήσει παραισθήσεις ευημερίας, με τη συνέργεια βέβαια σημαντικής μερίδας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Η πραγματική υστέρηση και απόκλιση εκτοπίζεται στο περιθώριο του δημόσιου προβληματισμού, ωσάν να μην είναι αυτή η απόκλιση που προσδιορίζει την καθημερινή ζωή των πολιτών, την αγοραστική τους δύναμη και την ευημερία τους.

Ξέρετε ποια είναι η εικόνα που συνθέτουν τα επίσημα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της EUROSTAT και άλλων φορέων, ως προς τη διεύρυνση, τόσο των εισοδηματικών, όσο και των περιφερειακών ανισοτήτων. Επιβεβαιώνουν τη διαπίστωση ότι η πορεία της χώρας μας προς την ΟΝΕ συνδυάστηκε με την αποκρυστάλλωση στο εσωτερικό της κοινωνίας μας, δομών κοινωνίας των 2/3, με τον κοινωνικό αποκλεισμό του πιο αδύναμου μέρους του ελληνικού πληθυσμού.

Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτήν την έκτη περιοδική έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, για την κοινωνικοοικονομική κατάσταση και την ανάπτυξη των περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης -δόθηκε τώρα το 1999 στη δημοσιότητα- η Ελλάδα έχει το χαμηλότερο πραγματικά κατά κεφαλήν εισόδημα μεταξύ των δεκαπέντε χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κατά την περίοδο 1986-1999, η Ελλάδα απέκλινε από τις υπόλοιπες τρεις χώρες της συνοχής, αυξάνοντας το πραγματικό κατά κεφαλήν εισόδημά της, με ρυθμό που υπολείπεται της μέσης ανόδου των χωρών της συνοχής. Προς τα εκεί να κάνετε τη σύγκριση.

Οκτώ από τις δεκατρείς περιφέρειες της χώρας συγκαταλέγονται στις είκοσι πέντε φτωχότερες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ήπειρος παραμένει η φτωχότερη περιφέρεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με κατά κεφαλή εισόδημα που αντιστοιχεί στο 44% του μέσου κοινοτικού. Το Βόρειο Αιγαίο είναι η έκτη φτωχότερη περιφέρεια, με εισόδημα ίσο προς το 52% του μέσου κοινοτικού.

Μόνο τρεις περιφέρειες της χώρας έχουν κατά κεφαλή εισόδημα, ως ποσοστό του μέσου κοινοτικού, υψηλότερο από το εθνικό μέσο όρο, όπως είναι η Αττική, το νότιο Αιγαίο και η Κρήτη. Τρεις περιφέρειες της χώρας, η Ήπειρος, η Στερεά και η Πελοπόννησος αποκλίνουν, σε σύγκριση με το 1986, δηλαδή, σε σύγκριση με το εισόδημά τους, πριν από την εφαρμογή των συστημιακών διαρθρωτικών πολιτικών της κοινότητας.

Δέκα από τις δεκατρείς περιφέρειες της χώρας παρουσιάζουν μείωση των ποσοστών απασχόλησης σε σχέση με το 1988. Η ανεργία των νέων στη δυτική Μακεδονία έχει εκτοξευθεί στο 45%, στο 43% στην Ήπειρο, στο 42% και πλέον στη Στερεά Ελλάδα. Σε οκτώ περιφέρειες της χώρας οι μακροπρόθεσμα άνεργοι, δηλαδή οι εγγεγραμμένοι ως άνεργοι, για διάστημα μεγα-

λύτερο από δώδεκα μήνες, υπερβαίνουν το 50% του συνόλου των ανέργων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτοί οι δείκτες της περιφερειακής ανισότητας και στασιμότητας, συμπληρώνονται δυστυχώς από ανάλογους δείκτες κοινωνικής αποδιάρθρωσης και αποκλεισμού. Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία της EUROSTAT πάλι, το 21% του πληθυσμού ζει σε συνθήκες φτώχειας.

Το εισόδημα του πλουσιότερου 20% των Ελλήνων είναι κατά 6,5 φορές μεγαλύτερο από εκείνο του ασθενέστερου 20%. Το φτωχότερο 10% των Ελλήνων απολαύει μόλις του 2,2% του εθνικού εισοδήματος, ενώ το πλουσιότερο 10% καρπώνεται το 26,3% του εθνικού εισοδήματος. Οι αμοιβές των εργαζομένων το 1998, σε πραγματικές τιμές, βρίσκονται στο επίπεδο του 1984.

Η πραγματική αύξηση των μισθών κατά το 1998 αντιστοιχούσε μόλις στο 66% της αύξησης της παραγωγικότητας της εργασίας, εντείνοντας την αναδιανομή του εισοδήματος από τον κόσμο της μισθωτής εργασίας στην εργοδοσία.

Αυτή είναι η εικόνα της πραγματικής Ελλάδας, καθώς μπαίνουμε στον επόμενο αιώνα.

Εσείς μπορείτε να πανηγυρίζετε ως κυβερνητικό επιτελείο. Έπρεπε όμως να κυριαρχεί και σε σας κλίμα περισυλλογής και ευθύνης, πρώτον, γιατί η Ελλάδα δεν είναι ακόμη μέλος της ΟΝΕ, με ευθύνη των πολιτικών που εφαρμόστηκαν. Δεύτερον, επειδή η Ελλάδα θα είναι η τελευταία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασθμαίνοντας θα μπει στην ΟΝΕ με υπέρμετρο και άδικο κοινωνικό κόστος και τρίτον, γιατί η Ελλάδα, στο σύνολό της, δεν έχει προετοιμασθεί και δεν προετοιμάζεται για τη μετά ΟΝΕ εποχή.

Ταυτίσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, τις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές με τις ιδιωτικοποιήσεις και μετοχοποιήσεις δημοσίων επιχειρήσεων. Έτσι, ουσιαστικά δώσατε το μήνυμα ότι, αν κάτι πρέπει να αλλάξει στην ελληνική οικονομία, αυτό είναι να εισαχθούν στο χορηματιστήριο ή να πουληθούν κάποιες επιχειρήσεις.

Αυτή η πολιτική που κυριάρχησε τα τελευταία χρόνια μπορεί να σας έδωσε έσοδα, αφού εκποιήθηκαν κερδοφόρα τμήματα της ελληνικής οικονομίας. Δεν απέδωσε όμως σε όρους ανασυγκρότησης, ανασύνταξης, επέκτασης της παραγωγικής βάσης της χώρας και της ανταγωνιστικότητας.

Το σύνολο της παραγωγικής βάσης της χώρας δεν ωφελήθηκε, γιατί έμεινε έξω από τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς. Εξακολουθούν να παραμένουν οι διαρθρωτικές αδυναμίες της παραγωγικής διαδικασίας, που περιορίζουν την αναπτυξιακή προοπτική και μεγιστοποιούν το κοινωνικό κόστος.

Θα ήθελα να αναφέρω ορισμένα χαρακτηριστικά δείγματα που τεκμηριώνουν τους ισχυρισμούς αυτούς. Μόλις προχθές ανακοινώθηκε από την ICAP η κατάσταση για την ελληνική βιομηχανία. Αντιπροσωπεύει μόλις το 14% του ενεργητικού της ελληνικής οικονομίας, έχοντας συρρικνωθεί σημαντικά από το 1974, που αντιπροσώπευε το 24%.

Την ίδια περίοδο αντίστοιχη συρρίκνωση γνώρισε και ο αγροτικός τομέας της οικονομίας. Καίτε ότι το αποτέλεσμα της συρρίκνωσης της βιομηχανίας και του αγροτικού τομέα της οικονομίας, είναι η διαρκής μεγέθυνση της ανεργίας, που ξεπερνά πλέον το 11,5%. Αλλά και από τα πρόσφατα στοιχεία του ΚΕΠΥΟ για τα εισοδήματα του '98 προκύπτει ότι το 22% των Ελλήνων πολιτών ζει με εισοδήματα μικρότερα από το ανεκτό επίπεδο διαβίωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν επιδιώχθηκε η δημοσιονομική εξυγίανση σε αντίθεση με αυτά που διακηρύσσει η Κυβέρνηση. Είναι φανερό η εισοδηματική καθήλωση για μια ολόκληρη δεκαετία. Είναι δεύτερη η Ελλάδα μετά την Πορτογαλία στις εισοδηματικές ανισότητες.

Οι μισθωτοί, που αποτελούν το μέσο του ενεργού πληθυσμού, παραμένουν η μεγαλύτερη ομάδα φορολογουμένων. Αρνείσθε πεισματικά τη γνήσια φορολογική μεταρρύθμιση. Η φορολογική μεταρρύθμιση δεν αποτελεί επιλογή σας. Απεναντίας, με φορολογικά νομοσχέδια, επιλογή σας έγινε η φορολογική επιβάρυνση, με αποτέλεσμα το σύνολο του φόρου που κατέβαλαν τα φυσικά πρόσωπα να αυξάνεται διαρκώς την τελευταία

πενταετία, με ετήσιους ρυθμούς που φθάνουν το 28%.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι δεν μπαίνει για την Κυβέρνηση σε μια διαδικασία διαρθρωτικών αλλαγών η φορολογική μεταρρύθμιση. Δεν υπάρχουν σήμερα στις επιλογές της Κυβέρνησης οι προϋποθέσεις, για να εξασφαλιστεί έστω η αρχή μιας δίκαιης κατανομής των βαρών, η αρχή της σταθερότητας στη σχέση μεταξύ έμμεσων και άμεσων φόρων, με αλλαγή του σημερινού συσχετισμού που τροφοδοτεί την ανισορροπία, την ανισότητα και την αδικία.

Είναι φανερό, επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μ' αυτές τις επιλογές περιορίζονται οι δυνατότητες για την αποκατάσταση των απωλειών, που υπέστησαν οι πολυπληθείς ομάδες των μισθωτών και των συνταξιούχων.

Χαρακτηριστικό είναι το φαινόμενο ότι στη Διάσκεψη Κορυφής οι Κυβερνήσεις των χωρών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν μπόρεσαν να συμφωνήσουν σε μια απόφαση για τη φορολόγηση των ομολόγων. Αυτή η απροθυμία και η αδυναμία δείχνει ότι η πορεία για τη φορολογική εναρμόνιση στις χώρες της ζώνης της ΟΝΕ και του ΕΥΡΩ δεν θα ενθαρρύνει τις αυξήσεις στη φορολογία του κεφαλαίου. Απεναντίας θα εμποδίζει την αναδιανομή και ανακατανομή εισοδημάτων και πλούτου υπέρ των κοινωνικά και οικονομικά ασθενέστερων ομάδων και τάξεων.

Γι' αυτό κι εμείς σας προτείνουμε επίμονα και με συνέπεια την ανάγκη της ουσιαστικής φορολογικής μεταρρύθμισης. Πανηγυρίζετε την ώρα που καλύπτει η ανεργία, την ώρα που η αβεβαιότητα διακατέχει τους εργαζομένους, τους συνταξιούχους και τους μισθωτούς για το ασφαλιστικό σύστημα, την ώρα που είναι φανερό η φορολογική αδικία. Πανηγυρίζετε για "μεταρρύθμιση στην παιδεία", την ώρα που η παιδεία αναστατώνεται και συγκλονίζεται από τα αποσπασματικά μέτρα, τα οποία εφαρμόζετε.

Οι τολμηρές και ουσιαστικές αλλαγές δεν έχουν δει ακόμη το φως της πολιτικής ζωής. Οι πρόσφατες αποφάσεις, ακόμα και του Συμβουλίου της Επικρατείας έδειξαν τον αποτυχεστικό και μη χρηστό τρόπο με τον οποίο γίνεται η διαχείριση των κοινοτικών κονδυλίων στον τομέα της παιδείας.

Πρέπει να αλλάξει ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η διαχείριση των κοινοτικών πόρων. Γιατί θα ρωτήσω, κύριοι της Κυβέρνησης: Τόσα κονδύλια και τόσα χρήματα, σαν αυτά που έχετε στον Προϋπολογισμό για την παιδεία από το πρώτο και το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, γιατί δεν έκαναν αισθητές τις αλλαγές στην ελληνική εκπαίδευση; Γιατί δεν οδήγησαν στη βελτίωση του εκπαιδευτικού περιβάλλοντος;

Το ίδιο συμβαίνει και με την υγεία, η οποία σταδιακά γίνεται ιδιωτικό αγαθό. Καθλώνονται οι δημόσιες δαπάνες. Υπάρχει στασιμότητα των κοινωνικών δαπανών για την υγεία, που εξηγείται μόνον ως συνέπεια της πολιτικής μείωσης των δαπανών για τη μείωση των ελλειμμάτων.

Τρεις φορές επιχειρήσατε σ' αυτήν την περίοδο μια δήθεν εξυγίανση του Ε.Σ.Υ. Αποτύχατε και στον οργανωτικό τομέα και στην αναβάθμιση των δομών και του περιεχομένου της δημόσιας υγείας. Γι' αυτό και έχει αφευθεί το Εθνικό Σύστημα Υγείας μονάχα στην ευσυνειδησία και την επαγγελματική επάρκεια των λειτουργών της δημόσιας υγείας, την ίδια ώρα που παρατηρείται έξαρση των δαπανών στον τομέα της ιδιωτικής υγείας.

Άλλοι συνάδελφοι και ο γενικός εισηγητής και ο ειδικός αγορητής και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και Βουλευτές του Συνασπισμού αναφέρθηκαν στα προβλήματα εξουθένωσης του αγροτικού τομέα, στα προβλήματα εκείνα που είναι συναρτημένα με τη στήριξη των αγροτικών εισοδημάτων αλλά και με τη συνολική αναδιάρθρωση της υπαίθρου.

Θέλω να τελειώσω, μνημονεύοντας ένα ακόμα σημείο. Την περίοδο από το 1996 μέχρι το 2000 η Κυβέρνηση, για τις ανάγκες του εξοπλιστικού προγράμματος, δαπάνησε πάνω από τέσσερα τρισεκατομμύρια (4.000.000.000.000) δραχμές, δεκατρία δισεκατομμύρια (13.000.000.000) δολάρια.

Κατανοούμε την ανάγκη για μια αποτρεπτική πολιτική, εκτιμούμε όμως ότι αυτή η αποτρεπτική πολιτική μπορούσε να έχει μικρότερου ύψους δαπάνες, κατανεμημένες με ορθολογικότερο τρόπο.